SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 74. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 20, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 20-го КВІТНЯ 1990 Ч. 74. РІК XCVII

ПРОКУРАТУРА ПРИДУШУЄ ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ В УКРАЇНІ

Київ. — В газеті „Радянська Україна" з 8-го квітня опубліковано повідомлення пресового центру ЦК КПУ, в якому гостро критикується керівників НРУП, УГС, СНУМ, які, незважаючи на заборону, організували 31-го березня мітинґи на підтримку незалежної Литовської Республіки. Гостро засуджуються виступи народних депутатів СССР від України Дмитра Павличка, Володимира Яворівського та Івана Драча за їх виступи на мітинґах, у яких вони також підтримали незалежність Литви.

Підбурливими, аґресивними і ворожими названо також виступи народних депутатів України Олеся Шевченка, Вячеслава Чорновола, Михайла Косіва та інших.

В тій же газеті повідомляється, що 6-го квітня колеґія прокуратури УССР звернулася до Президії Верховної Ради УССР з пропозицією скасувати рішення сесій Львівської, Червоноградської, Бродівської, Тернопільської, Івано-Франківської міських Рад народних депутатів, як таких, що суперечать конституції УССР. В повідомленні сказано також, що прокурори міста Києва, Львівської та Івано-Франківської областей порушили клопотання, щоб їм дозволили притягти до відповідальности народних депутатів України: І. Драча, М. Гориня, О. Шевченка, Л. Скорика, З. Думу, Б. Ребрика та інших. Вони також домагаються скасування рішень Львівської, Івано-Франківської, Бродівської, Тернопільської Міських рад народних депутатів про державну символіку та вивішування блакитно-жовтих прапорів на будинках Рад.

З огляду на те, що прокурори на місцях часто виявляють повільність у притягненні до відповідальности активістів, прокуратура УССР поставила вимогу до прокурорів областей „вжити негайних рішучих захо-; дів для посилення прокурорського нагляду" з метою захисту інтересів держави і громадян.

Звернено увагу прокурорів на те, що вони повинні здійснювати свої повноваження незалежно від будь-яких місцевих органів, підкоряючись тільки генеральному прокуророві СССР. Їм дозволено вживати негайні заходи для припинення будь-яких порушень, „ким би вони не допускались".

В повідомленні колеґії прокуратури УССР сказано, що 50-ох осіб уже покарано, а чотирьох попереджено. Крім того збираються матеріяли на 58 депутатів, а до Львівської та Івано-Франківської областей відряджено групу працівників прокуратури на чолі з першим заступником прокурора республіки. Для подання їм необхідної допомоги „відряджується також група працівників міністерства внутрішніх справ", до цієї групи, за свідченням львів'ян, входить 200 офіцерів міліції.

Президія Верховної Ради УССР прийняла постанову, якою робиться спроба позбавити Ради важливих функцій.

Львівський комітет прав громадян (страйком) закликав львів'ян провести мітинґи протесту проти дій реакційного режиму, який намагається задушити демократичні перетворення.

Народні депутати України поширили заяву-протест проти незаконних дій прокуратури. У заяві сказано: „За таким цинізмом прокуратури стоїть найвищий партійний апарат України. Ми, народні депутати України, глибоко обурені такою поведінкою партійного апарату і його служниці — прокуратури. Розцінюємо дії правлячого апарату як провокаційні, розраховані на дестабілізацію становища, з метою перешкодити розвиткові демократичних процесів в Україні. Висловлюємо

(Закінчення на стор. 8-ій)

КОНЦЕРТ АРТИСТІВ З УКРАЇНИ

Філядельфія. — Тут, в середу, 25-го квітня, відбудеться концерт артистів з України Галини Менкуш (бандура) та Ніли Крюкової (мистецьке читання). В програмі концерту — вистава за історичним романом у віршах Ліни Костенко „Маруся Чурай". Початок — о год. 7:30 вечора в Українському Культурно-Освітньому Центрі, 700 Сідар рд. В четвер, 26-го квітня, артисти виступлять у Ню Йорку в Українському Народному Домі, 140 Друга аве. Початок — о год. 7-ій вечора.

Д-р М. Куропась доповідав у Києві

Д-р М. Куропась

Джерзі Ситі, Н.Дж. (О. К.). — В суботу, 14-го квітня, повернувся до Чикаго після тижневого перебування у Києві д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника Українського Народного Союзу, а одночасно учитель середньої школи і адюнкт-професор Північно-Іллинойського університету. Негайно після повороту під враженням пережитого д-р М. Куропась телефонічно розповів про свою активність в Києві та її успіхи.

Першу доповідь в Київському університеті він мав у вівторок, 10-го квітня, в будинку Червоного Корпусу, де йому довелося говорити про історію української еміґрації при залі вщерть заповненій учителями сільських шкіл. В п'ятницю, 13-го квітня, д-р Куропась мав другу лекцію в університеті на цю саму тему, а слухачами тим разом були студенти історичного і правничого факультетів. Понад 250 студентів з великим зацікавленням слухали невідомої їм історії української еміґрації в ЗСА, історії організацій, церковної діяльности, політичних партій та їх поділів. Після лекції прелеґента засипали десятками питань на цю тему. Перед викладами д-ра М. Куропася представив проф. В. Сергійчук, відомий із своєї праці на тему „Доля української національної символіки".

Третя доповідь д-ра М. Куропася відбулася для загальної публіки в Інституті Суспільних Наук, де прелеґента представляв проф. М. Жулинський. І тут, як розповідає д-р М. Куропась, йому ставили десятки питань та бажали знати його передбачення на найближче май-

(Закінчення на ст. 7-ій)

Концерт Ю. Осінчук і баль завершують сезон в УІА

Ю. Осінчук

Ню Йорк. — На завершення дуже успішного сезону, першого того рода в **Українському Інституті Америки** п.н. „Музика в Інституті", в неділю, 29-го квітня, відбудеться добродійний концерт відомої піяністки, д-р Юліяни Осінчук, дохід з якого призначений на продовження серії „Музика в Інституті" в наступному сезоні.

Концерт-бенефіс відбудеться в приміщеннях УІА, 2 79-та вулиця, Схід в Ню Йорку, а початок його о год. 3-ій по полудні.

В програмі концерту д-р Ю. Осінчук є твори Бортнянського, Франка, Киви, Скорика і Ліста.

Після концерту відбудеться весняний баль, тому організатори просять гостей для святочного настрою прийти у вечірньому одязі. Вступ на концерт і баль 50 дол. від особи.

Організатори серії „Музика в Інституті" надіються на численну участь так важливої музичної діяльности. Тим першим сезоном „Музики в Інституті" здобуто три прихильні рецензії в престижевому щоденнику „Ню Йорк Таймс", виведено українську музику із народницького жанру на ширший, хоча часом контроверсійний своєю модерністю, міжнародний форум і здобуто зацікавлення концертами серед дуже вибагливих неукраїнських слухачів Ню Йорку. При тому скрипаль Олег Криса дістав визнання найвищих музичних кіл, а Олександер Слободяник мол., здобув престижеві нагороди в конкурсах молодих музик, які дають можливість концертів. Все це великі успіхи, які можна буде продовжити в наступному сезоні, коли будуть для цього відповідні грошові засоби та якщо будуть покриті усі видатки цьогорічного сезону. Отож організатори „Музики в Інституті" надіються на зрозуміння та підтримку своєї акції, а тим і концерту-бенефісу д-р Ю. Осінчук.

Ю. Осінчук має вже добре вироблене ім'я як піяністка, а тепер і асистент професора музики в стейтовому університеті Ню Йорку. Вона постійно дає самостійні концерти, дала їх вже двічі в Еллис Таллі Голл, в Каліфорнії, Ляс Веґас з оркестрою, як також останньої зими дала ряд концертів на корабельній подорожі до Гаваїв та до Австралії.

ЦК КПСС ВИСТУПАЄ ПРОТИ „РАДИКАЛІВ" В КОМПАРТІЇ

Москва. — Центральний Комітет КПСС гостро заатакував партійних „радикалів" в Комуністичній партії, які проповідують зміну політичної системи в Совєтському Союзі, створення демократичної плятформи для розгорнення діяльности інших політичних партій і перетворення Компартії на одну з політичних фракцій.

Відкритого листа ЦК КПСС прочитали у програмі совєтської телевізії, у якому Центральний Комітет категорично засуджує демократичну плятформу, що нібито гуртує членів компартії типу Юрія Афанасьєва, члена Верховної Ради, Вячеслава Шостоковського, ректора високої партійної школи та їм подібних. Свого часу їх критикував Єгор К. Лігачов, якого у партійних колах вважають прихильником твердої лінії, хоч, з незрозумілих причин, теперішній генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР із спеціяльними повновластями Міхаїл Горбачов тримає в Політбюрі і толерує його виступи з критикою дотеперішніх досягнень на відтинку перебудови і демократизації системи в СССР.

Президія Центрального Комітету вважає, що для таких членів немає місця у Компартії і партійних організаціях. Виглядає, що Політбюро заплянувало чистку в керівництві Комуністичної партії з метою усунути всіх, які хоч трошки симпатизують з працею Демократичного Бльоку і домагаються конкретних змін політичної й економічної системи, не вдовольняючись тільки самими обіцянками.

„Вже наспів час, щоб серйозно подумати про всіх тих, які своєю поведінкою і своїми поглядами фактично поставили себе поза рамки Компартії. Як вони можуть залишатися членами Комуністичної партії?" Такі й подібні питання ставить Центральний Комітет КПСС.

Політичні аналітики і знавці підсовєтських відносин здогадуються, що ЦК КПСС хоче позбутися з керівництва усіх „радикалів" ще перед партійним з'їздом, заплянованим на липень цього року. Подібні загострені відносини до людей з Демократичного Бльоку існують у республіках, зокрема в Україні. Про це виразно і недвозначно говорив у своєму виступі перший секретар Комуністичної партії України Володимир Івашко.

Помер д-р Григорій Явний, довголітній головний лікар УНСоюзу

Карні, Н.Дж. — Тут у місцевому шпиталі в середу 18-го квітня ц.р. у вечірніх годинах помер д-р Григорій Явний, довголітній головний лікар Українського Народного Союзу, муж Стефанії та батько Уляни М. Дячук, головного касира УНСоюзу і д-ра Любомира Явного.

Панахида буде відправлена в п'ятницю, 20-го квітня, о годині 7:30 вечора у похоронному заведенні Бурнадз Меморіял Гом при 371 Лейквю авеню у Кліфтоні, Н. Дж. Похорон відбудеться в суботу, 21-го квітня, о год. 9-ій ранком з похоронного заведення до церкви св. Миколая в Пассейку та на український католицький цвинтар Святого Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Відбудуться моління у річницю Чорнобильської трагедії

С. Бавнд Брук, Н.Дж. (Митрополича канцелярія). — Як уже інформовано, у Провідну Неділю, 22-го квітня, тут буде відправлена Свята Літургія і загальна Панахида, які в своїх основних частинах будуть присвячені спочилим у Бозі жертвам Чорнобиля.

У зв'язку з річницею чорнобильської трагедії в Україні проголошено четвер, 26-го квітня Днем Жалоби. Передбачається, що у цей день в усіх діючих християнських храмах під передзвін дзвонів будуть відправлені заупокійні моління. До молитовного вшанування жертв Чорнобиля приєднується і УАПЦерква в ЗСА та усіх інших країнах вільного світу.

МОСКВА ПРИПИНИЛА ДОСТАВУ НАФТИ ДО ЛИТВИ

Москва. — Після цілоденного безладдя, погроз і заперечень пізно вечором у середу, 18-го квітня совєтські власті припинили постачання нафти до Литви. Цей крок є частиною заплянованих Москвою заходів щоби приневолити Литву відкликати проголошення незалежности, яке здійснив литовський парлямент 11-го березня.

Литовське інформаційне бюро повідомило, що головний нафтопровід до рафінерії Мазейкай в північно-західній чеатині республіки закрито в середу вечором о год. 9:30 про що відповідні чинники повідомили телефонічно п'ять хвилин раніше. Уряд Литви повідомив, що він шукає інших можливостей для постачання нафти до країни. Ідучи на зустріч совєтському урядові, литовський парлямент проголосував не вводити в життя нових законів до 1-го травня, якщо Москва погодиться на преліммінарні переговори в справі незалежности. Литовський парлямент проголосував, що потверджує всі свої рішення з 11-го березня коли проголошено незалежність Литви та суспендовано конституцію СССР. У наслідок цих рішень литовського праляменту уряд президента Міхаїла Горбачова пішов на один крок дальше і вже в ранніх годинах у четвер, 19-го квітня на 80 відсотків припинив постачання природнього газу до Литви.

Східньоевропейські аналітики погоджуються, що Литва не є задовільно приготована щоби встоятись самостійно перед економічною облогою Москви, бо республіка була цілковито здана на постачання енерґетики за значно зниженими цінами із СССР. З другої сторони не передбачається великого відчуття у економіці СССР, якщо Литва припинить постачання своїх виробів. Все ж таки, дивлячись у майбутність, Лоренс Саммерс, гарвардський економіст, заявляє, що всі ці економічні утиски не принесуть Москві великої користі, бо М. Горбачов втратить можливість перетворити прибалтійську економіку на зразок Гонг-Конгу у своє „вікно на Захід".

Молодь Ню Йорку єднається 26-го квітня з Україною

Ню Йорк. — Щоб з'єднатися з українським народом у відзначуванні 26-го квітня четвертої річниці великої трагедії України — вибуху атомового реактора в Чорнобилі, як День Жалоби, українські молодечі організації міста Ню Йорк збираються в четвер, 26-го квітня, о год. 6-ій вечора на Молебень в українській католицькій церкві св. Юра.

Проводи молодечих організацій СУМА і Пласт закликають усіх своїх членів прибути в одностроях та з прапорами на цей жалібний Молебень, а українське громадянство просять численно взяти участь у спільному молінні за жертви чорнобильської трагедії і цим дати доказ, що доля усіх тих, що потерпіли невинно, а зокрема доля українських дітей, однаково близька серцю всіх українців по цей і по той бік океану.

Танцювальний ансамбль „Каштан" виступатиме у Львові

Клівленд. — На запрошення дирекції фестивалю, який організує львівський театр-студія „Громада", в Україну поїде танцювальний ансамбль „Каштан" з Клівленду, Огайо. Цей міжнародний фолкльорний фестиваль українських ансамблів під назвою „Громада" відбудеться у Львові та в західніх областях України від 28-го липня до 5-го серпня. До участи запрошені кращі танцювальні ансамблі з різних країн: ЗСА, Канади, Австралії, Бразилії, Польщі та ряду інших.

Виступ танцювального ансамблю „Каштан" у Львові буде першим виступом української танцювальної групи з Америки в Україні. Щоб гідно репрезентувати українців в Америці, ансамбль прикладає чимало зусиль. Управа ансамблю старається зібрати фонди, щоб уможливити цю поїздку для 30-ти танцюристів.

Матеріяльну підтримку можна висилати на адресу: Kashtan Ukrainian Folk Ensemble, P.O.Box 29187, Parma, Ohio 44129.

„Їдемо з піснею в Україну!"

У редакції після інтерв'ю (сидять, зліва): Л. Снігур, О. Гаєцька, М. Гельбіґ, (стоять, зліва): І. Раковський і М. Кулинич

Джерзі Ситі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Коли представники відомого у нас в Ню Йорку та взагалі в ЗСА українського хору „Думка" приходять у редакцію „Свободи" ще із власницею туристичного бюра Марійкою Гельбіґ — то ми навіть не потребуємо питати, в якій вони у нас цілі.

На обличчях наших гостей бачимо усміх, що дає нам відповідь, кращу за всі слова.

Найбільший усміх на обличчі енерґійного голови хору, що провадить усі справи „Думки" вже від 15-ти років, Ігоря Раковського, і керівника бюра „Скоп" М. Гельбіґ, бо ж це вже перед двома роками на відвідинах в Українському Народному Союзі перед святкуваннями 1000-річчя Християнства вперше таку ідею висунули. Від того часу багато змінилося і тепер можна цей задум перевести в життя з усіми полегшами, які принесли останні місяці.

— „Отже їдемо з „Думкою" в Україну" — стверджує І. Раковський, а М. Гельбіґ представляє вже виготовлений повний плян цієї поїздки, додаючи до нього останні зміни. „Думка" — це перший український хор із ЗСА, який відбуде турне по Україні.

— „Скільки хористів їде та які концерти будете давати?" — питаємо.

Тут відповідає нам заступниця голови хору Оля Гаєцька, що на цю поїздку хор збільшений до 90 осіб, а ентузіязм до того турне такий великий, що диригент Семен Комірний мусить вибирати найкращих. В групу хористів включений також жіночий вокальний ансамбль хору „Думка", координатор якого Леокардія Снігур розповідає, що ансамбль буде виступати в рамках концертів з окремими точками, які підготовляє їхній музичний керівник Михайло Лев.

Концертів в Україні було передбачено вісім, але тепер після відвідин в Україні М. Гельбіґ, вона, на прохання дуже зацікавленої концертами української публіки, запропонувала провідникові хору збільшити їх до 10.

Концерти відбудуться в Оперному театрі у Львові і в Києві, у Жовтневій палаті, як також в Полтаві в ще неозначеному приміщенні. Крім того плянується ще додаткові виступи хору в Каневі та в Політехнічному Інституті у Києві.

Як завважуємо — це незвичайно важка для хористів тура, коли треба у часі між 11-им і 26-им жовтня дослівно „втиснути" стільки концертів.

(Закінчення на стор. 8-ій)

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УАКР В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — Управа Відділу повідомляє, що звичайні Річні загальні збори УАКРади відбудуться тут в суботу, 28-го квітня, в год. 6-ій вечора, в домівці СУА, вул. Раєн №27040, Воррен, Миш. Крім членів Відділу, Управа запрошує на збори теж усіх, хто готов приєднатись до УАКРади та посилити свою участь в суспільно-політичному житті громади.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ Африки Ф В де Клерк заявив у вівторок, 17-го квітня, що його уряд не згідний на правління негритянської більшости, але є готовий розпрацювати формулу для білих громадян, котра б в майбутньому узгляднювала поділ державної влади з чорними громадянами країни. Цю справу видвигнув президент де Клерк у парляменті щоби заспокоїти білих виборців, що їхні інтереси не є залишені на призволяще, як в цьому всіх переконує консервативна опозиція правого крила його партії. Влучна синхронність цієї справи два тижні перед тим, як президент де Клерк та інші члени його кабінету мають зустрітися з представниками Африканського національного конґресу вказує на те, що де Клерк та його уряд серйозно ставляться до переговорів, на яких повинні вигладити різниці, які є заборолом до формальних переговорів для вирішення майбутности країни. Населення Південної Африки під теперішню пору складається з 5 міл. білих, 28 міл. негрів, 3 міл. громадян мішаних рас і 1 міл. громадян азійського походження. Коли б взяти під увагу систему голосування підтримувану Африканським національним конґресом — одна людина, один голос, то білі громадяни, які тепер є домінуючою силою в уряді, втратили б свій вплив.

ПРОГУЛЬКА ДО ЗСА сімох совєтських письменників викликала дискусію поміж Урядом президента Джорджа Буша та жидівськими організаціями, які закидають Урядові, що дає фінансову підтримку для розповсюдження антисемітських поглядів. Письменники-відвідувачі — це провідні постаті російського націоналістичного руху, який стверджує, що російська культура наражена на небезпеку через зовнішні впливи, включно із сіонізмом. Ці письменники є гістьми Уряду ЗСА. Декілька з них злісно заперечили, що вони є антисеміти, в той самий час твердячи, що критика сіонізму є зрозумілою реакцією на політичне та економічне безладдя в СССР. Йдеться тут про те, що двоє із них Станіслав Куняєв і Олег Міхайлов, підписали листа, який появився у „Літературній Газеті", редактором якої є третій з них Ернст Сафонов. У листі сказано, що сіоністи були спричинниками погромів, кривавих злочинів і тероризму. Е. Сафронов заявив, що мова в листі йшла плро „небезпеку сіонізму як ідеології".

В АМЕРИЦІ

НА МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, присвяченій охороні середовища, яка проходить у Вашінґтоні, у вівторок, 17-го квітня, президент Джордж Буш заявив, що для того, щоб зрозуміти причини ґльобальної зміни клімату нашої плянети, необхідно почати більш докладніше вивчення впливу промислової цивілізації на оточення. „Будь-яку політику охорони середовища без всестороннього врахування людського фактору і фактору економіки чекає невдача", — заявив Президент, промова якого розчарувала учасників конференції. Заклик президента Дж. Буша до більшого вивчення викликав критику західньоевропейських представників, які вимагають прийняття рішучих заходів для збереження природи та очікують вагомих дотацій зі сторони ЗСА. Вони запропонували заборону використання нафти та природного газу як топлива та пошук альтернативних джерел енерґії. Цей плян навряд чи можна вважати реальним тому, що 90 відсотків всієї теплової енерґії, яка використовується для огрівання приміщень та для промислових потреб, людство отримує шляхом спалювання нафти й природного газу. При цьому, однак, як продукт реакції горіння виділяється вуглекислий газ, накопичення якого в атмосфері стає причиною надмірного нагрівання земної поверхні та загального потепління клімату Землі. Конференція продовжується.

ВЧЕНИМ ВПЕРШЕ ВДАЛОСЯ віднайти ген, який успадковується та який переносить схильність до алькоголізму. Висліди наукових досліджень надруковані в „Журналі Американської медичної асоціяції" в середу, 18-го квітня. Нове наукове відкриття відкриває шлях до лікування та запобігання алькоголізмові, від якого стражає кожна четверта американська родина. Вивчення, яке проводили групи вчених Каліфорнійського та Тексаського університетів, підтвердили думку, що спадковість відіграє важливу ролю у схильності до алькоголізму. Тепер вчені матимуть можливість на основі аналізи ґену допаміну працюати над дослідженням аналізи крови, для встановлення рівня небезпеки у схильності до цієї хвороби. Допамін відіграє головну ролю у співпраці всіх клітин мозку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Під тиском сили

Покликавшись на насильницьку окупацію совєтськими військами у 1940 році, на визнання самим Совєтським Союзом неправомірности пакту, підписаного Ріббентропом і Молотовим у серпні 1939 р. і на статтю совєтської конституції, яка дозволяє союзним республікам виступати з Союзу, Литва проголосила 11-го березня ц.р. повну незалежність. Міхаїл Ґорбачов від самого початку рішуче заперечував право Литви „самочинно" виступати з СССР. Не заперечуючи у принципі „право" складових частин СССР, „самостійних" республік, виступати з Союзу, провів закон, за яким практично таке „відокремлення" стало неможливим, бо вимагало згоди Москви. Ґорбачов не скривав головної причини своєї опозиції: мовляв, дозвіл на усамостійнення Литви започаткував би розпад імперії. І він казав правду. У чому Ґорбачов не мав рації, то в переконанні, що висланням до Литви танкових з'єднань, залякуванням над Вільнюсом літанням літаків, насильним схопленням коло 20-ти молодих литовців, які втекли з совєтської армії, і, врешті, 48-годинним ультиматумом, що Москва вчинить економічну бльокаду Литви, — всіма цими заходами не можна ліквідувати свободолюбного руху наприкінці XX сторіччя.

Литва не виконала вимог ультиматуму і Ґорбачов покищо не виконав своїх погроз. Можна здогадатися, що делеґація американських сенаторів, які відвідали Москву минулого тижня, перестерегла Ґорбачова, що дальше застосування сили у відношені до Литви поставить під знак запиту призначену на кінець травня — початок червня вершинну конференцію Буша й Ґорбачова у Вашінґтоні. Сам Буш, перебуваючи на Бермудах на дводенній конференції з Марґарет Тачер, заявив, що „пора не загострювати, а злагіднювати ситуацію". У „Ню Йорк Таймсі" появилася передана з Москви інформація, що совєтські військові кола виготовили детальний плян провести супроти Литви всі ті збройні заходи, що їх застосував Леонід Брежнєв проти Чехо-Словаччини у 1968 році: збройна окупація, вийнятковий стан, виарештування всієї самостійницької верхівки Литви, розігнання парляменту, скинення існуючої у Литві влади і встановлення послушного Москві нового уряду. Про існування такого пляну, напевне, знала американська амбасада у Москві. І хоч Америці страшенно залежить на добрих зв'язках з СССР з уваги на конечність зменшення видатків на оборону (велетенський бюджетовий дефіцит), хоч теперішня американська державна верхівка боїться, що упадок Ґорбачова висуне у Кремлі когось куди гіршого, як Ґорбачов все ж створення у Литві ситуації за зразком здавлення „Празької весни" за Александра Дубчека — унеможливило б президентові Бушеві провести згадану вершинну конференцію і продовжувати курс політики, проголошений на минулорічній конференції на Мальті.

І Буш, і Ґорбачов опинилися в дуже важкій ситуації. Конґрес, публічна опінія і консервативне крило Республіканської партії рішуче ворожо наставлені проти Москви. Знову ж Ґорбачов перебуває під тиском війська, КҐБ і цілого табору неділимців. Крамниці в СССР далі порожні. Провести реформи перебудови неможливо без активної підтримку з боку західнього фінансово-промислового світу. Водночас загрожують страйки вуглекопів і сталеварників, загрожує розвал імперії.

Останні вістки такі, що у Вільнюсі і Москві таки вирішили піти за порадою Буша і не доводити ситуацію до вулиці без виходу, тільки шукати компромісу. Литва погоджується, щоб ті, які прагнуть бути совєтськими громадянами, залишилися ними з дальшим перебування у Литві і на своїх місцях праці. Погоджується, щоб не забороняти молодим литовцям служити у совєтському війську. Погоджується на реалізацію своєї самостійности трохи пізніше — без подання терміну. Події змінюються кожного дня. У грі великодержавницьких інтересів ЗСА і СССР мусіла потерпіти маленька периферійна Литва. Але її визвольний рух тільки припинений, так само, як визвольні рухи всіх інших поневолених Москвою народів. Один з неписаних непорушних законів історії каже, що стрілки історичного годинника не можна пересувати назад. Захід боїться хаосу в Евразії, коли розпадеться імперія. Всяко може бути. Але ніякі засоби і ніякі заходи не виключають остаточного кінця „імперії зла", як правильно назвав Роналд Реґен.

Микола Руденко

„МОЄ" ЧИ „НАШЕ"?

I.

Більшість поразок, яких протягом століть зазнавала Україна, були зумовлені суто психологічним фактором, що за одних умов є прокляттям нашої нації, а за інших — вирішальним стимулом поступу й збагачення. До того, щоб згаданий фактор перетворився на стимул поступу, ми поки ще не дожили — це справа майбутнього, хоч, може, й недалекого.

Про що, власне, йдеться? Щоб відповісти на це запитання, загляньмо до північного сусіди. Російський селянин ніколи не був господарем землі, яка його годувала — і через те вона годувала надголодь. Як відомо, земля в Московії завжди була громадська — з найдавніших часів. Отже існувало „наше", але не „моє". Саме ця економічна підвалина й зформувала російський характер. Громадська форма власности породжувала безпросвітні злидні, та з іншого боку прищеплювала інстинкт колективізму: „наше" (громадське й державне) незмірно важливіше, ніж „моє" (індивідуальне, особисте). Якщо продовжити цей логічний ланцюжок, то зрештою можна виснувати: саме цей психологічний фактор допоміг росіянам розбудувати гіґантську імперію.

Згодом, коли настали інші часи (капіталістичні), відсутність енергії в розиткові індивідуального господарства, байдужість до землі з боку мільйонів сільських мешканців зробилися гальмом економічного прогресу. Нарешті все це вихлюпнулося в революцію та громадянську війну заради молочних рік і кисільних берегів, що буцімто мали виникнути із ліквідації власности. Обезвласнення тепер уже стосувалося не лише землі, а всіх без вийнятку засобів виробництва. Що з цього вийшло, пояснювати не варто — сьогодні це всім відомо.

Гадаю, читачі вже зрозуміли, до чого я веду: стихійний індивідуалізм українців, любов до „мого" на шкоду „нашому" завжди викликали чвари й незгоди, що призводили до поразки. А в кінцевому підсумку й до втрати державности. Безумовно, поняття „моє" я тут вживаю в широкому розумінні: не лише „моя" нива, а й „моє" князівство, „моя" партія, „мій" фонд тощо.

Отож для нас є великим щастям, що в сьогоднішній Україні ми покищо не маємо розбрату. Є надія, що його не буде й надалі. Запорукою цього — багатолітній концтабірний гарт лідерів УГС. Це незрівнянна школа колективізму, який в роки боротьби за визволення нації має вирішальне значення. Окремі зіткнення характерів — явище природне, про них ми тут не говоримо.

Зразок самозречення на користь „нашого", тобто загальноукраїнського, продемонстрували знов таки лідери УГС, коли постало питання про створення політичної партії Руху. Як відомо, Л. Лук'яненко й М. Горинь висловилися за створення такої партії, хоч тут, можливо, довелося б пожертвувати самим існуванням УГС. Не згоден з цим кроком був В. Чорновіл, у якого визріли арґументи, що виявилися доволі переконливими. На Великій Раді Руху в Хусті всі гуртом дійшли висновку, що перетворення Руху на політичну партію — задум хибний в самій своїй основі. Чим саме хибний — я нещодано писав у статті, що надрукована в „Свободі" (ч. 54 з 22-го березня 1990 року), повторюватись не буду.

Так як це нині відбувається на нашій батьківщині, хочеться будувати громадське життя й в українській діяспорі. Назагал, власне, таке воно й насправді: українська громада надзвичайно жертовна. Це стосується й минулого, коли доводилося важити життям, і багатообіцяючого сьогодення, коли Україна вимагає матеріяльної допомоги. Лихо вчить — отож навчило воно й українців: щоб перемогти, слід передовсім загасити чвари.

І все ж часом недобрі інстинкти породжують рішення та вчинки, які стоять вельми далеко від норм національного братерства. Розглянемо один із таких випадків.

Нещодавно в газеті „Свобода" оприлюднено дві статті (одну написав я, другу — І. Явиляк) про добрий почин українських громад Бавнд Бруку й Ню Бронзвику. Моя стаття називалася „Крок через океан", я вже згадував число газети. Стаття І. Явиляка надрукована трохи пізніше (Свобода" ч. 57 з 27-го березня 1990 року).

У цих матеріялах розповідалося про те, як ідея допомоги Україні об'єднала українців двох згаданих районів. У чому полягає суть цієї ідеї? На мій погляд, вона заслуговує на те, щоб пояснити її трохи ширше. Практика показує, що допомога Україні „взагалі", навіть Рухові „взагалі" не доходить до конкретних людей, які виконують роль корінців в українському дереві Свободи. Якщо ж не підживлюється коріння, плодів нам не дочекатися.

У свій час я був палким прибічником створення Загальноукраїнського Допомогового Фонду. Фонд був створений, проте він дістав іншу назву (Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля), а разом з назвою отримав суто гуманітарне спрямування. Фактично Фонд пішов шляхом Елеонори Рузвельт, яка заприсяглася допомогти кожній знедоленій дитині. Хто ж проти цього?

Закінчення буде.

Лист з України

Дорогі і любі брати і сестри у Христі!

Почали надходити надіслані вами Біблії, паперові образки, фотокартки ваших храмів, які справляють величезне враження на наших людей. Бачили б ви сльози радости і печалі наших замучених, розчавлених, застраханих віруючих, котрі втратили надію бодай на краплину добра, правди, щастя, свободи й елементарних людських прав. Люди плачуть, цілують образки й фотокартки, шепочуть молитви, дивуються, що ви маєте такі величні храми і так вільно й заможно живете. Деякі не вірять, що далеко за океаном, в чужій стороні, українці живуть полюдськи.

До мене утворилися великі черги на читання релігійної літератури. В кінці вересня минулого року з Рочестера отримав сотні паперових образів, котрі пороздавав людям, які йшли до мого помешкання і просили образок. Прийшла незнайома бідна вдова, в якої одружувались син і донька. З великої бідности влаштували обидва весілля в один день. Весілля дуже скромні. Вдова просила дати паперову іконку, аби вона могла благословити шлюб дітей.

Прислав хтось і касету з записом Служби Божої болгарською мовою, тепер люди приходять до мене моляться і слухають Божественну Літургію. Вже прослухали сотні віруючих і невіруючих з нашої області. З 10-го по 13 грудня був у Запоріжжі й там на приватній квартирі зібралися люди, щоб послухати Службу Божу. 19-го грудня, у день святого Миколая-Чудотворця мене чекали в м. Верхньодніпровському, щоб також помолитися і послухати Святу Літургію. Прочитав їм кілька проповідей Митрополита Василя Липківського з книги, котру подарував о. Федір.

Наші дорогенькі! Якби ви тільки знали й почули вдячність наших людей. На Східній Україні атеїстична влада жорстоко розтоптала нашу віру, духовність, християнську мораль, культуру, традиції та зруйнувала майже всі храми Божі. Великого горя і страждань зазнала і Західня Україна, а що там більше збереглося храмів Божих, то це завдяки славній Українській Повстанській Армії. Придушивши спротив УПА, людожер Сталін, напевне, готував нечуваний терор і для Західньої України, але милостивий Господь, наш Спаситель прибрав людожера.

Любі брати і сестри у Христі! Нині тут правозахисники та свідомі українці-патріоти, православні й католики співпрацюють і пропагують велику єдність і любов всіх українців-християн. Історичний досвід навчив, що з ворожнечі між католиками й православними мали зиск тільки вороги України. Сьогодні антихристова ідеологія й Російська Православна Церква намагаються знову роздмухати ворожнечу між католиками й православними. Маємо достатньо фактів... Отож і закликаємо всіх до великої єдности, бо в цьому наша перемога, наше воскресіння, наше відродження і наше майбутнє.

Живе в Дніпропетровському потомок славного запорізького роду козацького, православний, колищній політв'язень а тепер редактор альманаху „Пороги", поет Іван Сокульський. Дружина в нього католичка, родом з Болехова, Івано-Франківської области, пані Орися Сокульська — рідна сестра католицького священика Ярослава Лесіва. Подружжя Сокульських активно бореться за відродження УКЦ і УАПЦ та виховують у великій побожності свою доньку Марічку. Так і я розумію свій обов'язок як православного й українця. У Львові 27-го жовтня минулого року був свідком переходу Преображенської церкви до УКЦ. Представники влади публікують фальшиві повідомлення про нібито насильний захват церкви католиками. Я був тоді у храмі, переповненому львів'янами, а ті, хто не могли поміститися, стояли навколо храму з запаленими свічками й жовто-блакитними прапорами.

На паперті з'явився представник влади в цивільному і, не відрекомендувавшись, наказав розійтися, звинувачуючи парафіян в порушенні закону, який забороняє передачу храму „незаконній" УКЦеркві.

З короткою промовою звернувся і я тоді до католиків. Повідомивши, що прибув від православних запорізького краю, привітав їх з переходом в лоно рідної УКЦеркви, вірні привітали мене дружніми оплесками, а представник влади оскаженіло щось вигукував у мій бік, а що на нього ніхто не зважав, то він хутко зник, а вслід йому вигукували „Ганьба". 29-го жовтня брав участь у мітинґу на стадіоні „Дружба". 30-го жовтня поїхав у далеке село на зустріч з приятелем і на всіх автобусних зупинках закликав галичан 1-го листопада вечором запалити свічки й пом'янути бл.п. Митрополита Андрея Шептицького, та щоб сказали це іншим людям.

Прибув до свого приятеля і довідався, що їхню парафію очолив молодий священик, який щойно закінчив семінарію. Селяни охарактеризували його дуже позитивно й забажали всі перейти в лоно УКЦ, та скаржилися, що в їхньому селі немає активістів, які б порушили цю проблему. Завітав я до священика (він і

(Закінчення на ст. 8-ій)

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДБАЧЕННЯ В ЗСА

I.

Якою економічно буде остання декада XX сторіччя викаже 1990 рік. Чи Америка своїм смолоскипом миру, свободи, добробуту, демократії полине в країни комуністичної диктатури, зокрема Східньої, Центральної і Південної Европи? Чи далі буде мілітарною і економічною потугою світу, з передовою економікою, продуктивністю, обильними особистими доходами, стандартом життя, технологією і всемогучим доляром, якому в останніх роках загрожує японська єна і в короткому часі може вийти на світову арену об'єднана Німеччина зі своєю маркою викажуть слідуючі місяці.

Епохальні, непередбачені, бурхливі і драматичноеволюційні події-зміни, по 72-літній диктатурі пролетаряту в комуністичних країнах Східньої Европи і деяких республіках Совєтського Союза здезорєнтували не лише політиків, але також економістів і фінансістів світу. Тому по різному висказують свої передбачення на 1990 рік.

Розброєну і мілітарно приспану після Другої світової війни Америку в останній декаді збудив президент Роналд Реґен і не лише мілітарно дозброїв, щоби випередити, як він сказав „злющу імперію", але восьмирічним, революційним економічним ростом т.зв. „реґеноміс" сильно збільшив затруднення, доходи, зменшив безробіття, податки і вона дальше стала передовою у світі. Одначе економіка в 1989 році захиталася, а під кінець року сильно сповільнилася. Вже перші місяці виказують, що сповільнення затяжне. Валова продукція зменшилася з 4.8 до 3 відс. і далі спадає. Індекс економічної активности 48 відсотків (неще 50) наглядно показує, що мануфактура захитана, в якій затруднення 12-ий місяць спадає. Більшість економічних показників, головно в автомобільному секторі і домобудівництві, спадає. Прокукція меншає, найбільше в автомобільній індустрії, яка в'яже дев'ять інших секторів, через слабий продаж і зростаючі запаси і в домобудівництві, яке в'яже шість інших секторів. Фабричні замовлення спадають найбільше за останніх 15 років, за вимком машинових, які зростають з уваги на транспорт і літаки. Затруднення сповільняється, безробіття останніх дев'ять місяців без змін. Індекс цін хаотичний, одні сильно зростають (харчі, олива, медицина), другі дещо спадають. Торговельний дефіцит 1989 року зменшився на 10 біл. дол. до 109 біл. долярів, найменше від п'ятьох років, і дальше спадатиме. Через низьку вартість доляра, дешевий товар зростатиме експорт, а меншати імпорт з Японії і інших країн Далекого Сходу. Через зростаючий експорт фармерських продуктів до СССР, Китаю і країн Східньої Европи зростуть ціни, що збільшить фармерські доходи з 55 до 58 біл. дол., але рівночасно зростуть і фармерські видатки.

Фінансові інституції будуть дальше в клопотах, деякі банкові експерти передсказують поправу в другій половині року через обережні позички, збільшений санаційний фонд і сцентралізоване забезпечення. Підсилить економіку збільшена туристика і відвідини. В 1989 році відвідало Америку 38 мільйонів туристів, найбільше з Канади, Мехіко, Британії, Японії і Німеччини і залишили 45 міл. дол., в той час, як американці закордоном — 40 міл. дол. Цього року відвідини ЗСА зростуть втроє. Збільшать туристику відвідини і іміґрація з держав Східньої Европи і СССР до 100,000, а до кінця декади туристика зросте на 75 відсотків.

Великий вплив на економіку матиме новий бюджет на 1990-91 фіскальний рік, на загальну суму 1.23 трильйона долярів з дефіцитом 65 біл. дол., через зменшені на 10 відс. податки, що збільшить затруднення і доходи та зменшені видатки на оборону, через світове відпруження, а збільшені видатки на освіту, досліди, технологічні винаходи, що посилить інвестиції, на боротьбу з наркотиками, недугою АІДС, будову домів для бездомних, стратосферичну експедицію, „зоряну оборону" та відчищення повітря. Також підсилить економіку випуск бондів на загальну суму 10 біл. дол. на час 30 років, ліквідація 47 військових баз, 35 у ЗСА, та зменшення окупаційних військ. Утримання поверх 700 баз коштує річно більйони долярів, ліквідація в деяких стейтах збільшить безробіття, тому протестують. Пентаґон вже заморозив деякі видатки на оборону, що зменшить на 20 відс. державний дефіцит.

Закінчення буде.

Омелян Пріцак

ЧОМУ ВІДНОВЛЕНО НТШ У ЛЬВОВІ?

(Доповідь виголошена на першій сесії НТШ у Львові 17-го березня 1990 року)

III

Ось що пише наш Львівський Каменяр:

„У найновійшій (січневій за 1897 р.) книжці німецького журналу 'Byzantinische Zeitschrift' (стр. 313-314) я вичитав ось таку новинку: 'Румунська семінарія в Липську' (Ляйпціґу). Історія румунської семінарії показує виразно, що й для науки так само як для війни поперед усього треба грошей. Не бажаючи ані трохи вменшувати заслуги д-ра Вайґанда (директора тої семінарії) треба поперед усего піднести, що незвичайно швидкий і сильний розцвіт сего інституту в першім ряді завдячувати треба щедрим засобам які дає на нього королівський уряд румунський. Семінарія ся заснована для піддержування студій над історією, мовою і літературою румунською, а заснована в Липську для того, щоб молоді вчені, котрі там докінчують свої студії, могли вигідно користуватися багатими науковими засобами, які є по бібліотеках німецьких університетів. Від Великодня 1895 до Великодня 1896 р. у румунській семінарії працювало 21 членів. Рік річно видає семінарія том своїх праць! Як вам се подобається? 21 молодих учених підготовляться до наукової роботи коштом уряду невеличкого краю! А щож робить велика соборна Україна, щоб піддержати бодай той слабонький огник наукової праці, який у нас зажеврів по 60 літах нашого 'відродження'? (Франко як вихідну дату мав на увазі появу 'Русалки Дністрової' у 1837 р.). Чи дали хоч одному з наших молодих учених можливість віддатися науковій праці без журби за хліб насущний? Засновано (у нас) одно-однісеньке товариство для плекання літератури й науки (Товариство ім. Шевченка), та й те протягом 17 літ (1873-1890) припадало снітієм, а коли врешті вийшло на свою властиву дорогу (зреформувалося в НТШ у 1893 р.), знайшлися людці, що бажали таки накинути на нього ярмо, тобто обов'язок — підпирати всякі 'незалежні' (т.з. Політичні) видавництва. А хиба ж неможливо було б заснувати у Львові всеукраїнську наукову семінарію для докінчування студій молодих учених і з України". (Цитую за виданням Іван Франко, „Молода Україна", часть перша. Львів. 1910, стр. 133-134).

Тепер переходжу до мого проєкту.

І. Членство НТШ у Львові. Відновлене НТШ повинно в основному затримати членську структуту з-перед 1939 року, цебто свій поділ на: 1) Почесних членів (своїх і чужинецьких); 2) дійсних членів; 3) членів чужинців; 4) звичайних членів (добродіїв, що допомагають більшою грошовою пожертвою).

При тому у виборі до категорій 1, 2 і 3 треба надалі притримуватися якнайвищих стандартів наукових, без втручання ідеологічно-політичних критеріїв. Співвідношення поміж українськими і членами чужинцями повинно бути як раніше, принаймні 3:1. Ідеальним було б мати такий склад: одна третина членів — місцеві (Західні українці), одна третина членів із УССР та СССР, та одна третина членів чужинців. Усіх членів не більше 200. Як доповнення я додав би ще п'яту категорію, а саме тимчасових членів-співробітників (із каденцією від одного до трьох років), що поділялися б на три групи: 1) члени-консультанти (в тому принаймні одна друга чужинців); 2) члени-співробітники (заавансовані та молоді вчені); 3) члени-стипендіяти (головно кадри).

Завданням членів консультантів було б допомогти управі Товариства у виборі членів-співробітників (для опрацювання ясно окресленої і часово обмеженої теми) та у виборі стипендистів. Останні мусіли б знати принаймні одну західню мову (в першу чергу англійську).

Співвідношення поміж членами-співробітниками та членами стипендіятами повинно бути поміж один до один та два до один.

ІІ. Тентативний проєкт керівництва НТШ у Львові.

А) управа; Б) дорадчий комітет для використання своїх та чужих ресурсів (з участю чужинців, зокрема українців діяспори; співвідношення один до одного); В) викладачі чужих мов. Г) Адміністрація: 1) Бюро Управи НТШ та Секцій; 2) бюро Академічного координатора; 3) бюро кадрів; 4) бюро перекладів; 5) заавансовані курси чужих мов; 6) бібліотека; 7) видавництво; 8) управа домів НТШ.

Пояснення до частини В. В останньому часі встановилася практика, що у Центральній та Східній Европі, Азії та Африці для викладання чужих мов (головно англійської) запрошується випускників факультетів мови та літератури чужинецьких (наприклад, англомовних) університетів, які не мусять знати слов'янських мов. Очевидно, це здійснюється на основі конкурсу і за відповідним винагороджуванням. Випускники американських та канадських університетів радо ідуть на один рік, щоб поширити свої горизонти.

Пояснення до частини Г. 2. Академічний координатор повинен бути вчений із діяспори, із каденцією одного року. Він повинен добре знати як діставати фонди та стипендії у західньому світі. Він повинен дбати про постійний приплив закордонної інформації, подавати поради зацікавленим, помагати фахово виповняти анкети і т.д.

(До речі, один фаховий вчений та організатор науки з діяспори вже зголосив свою готовість покласти основи для такої установи на час академічного року 1990-1991).

Пояснення до частини Г. 3. Спеціяльну увагу треба приділяти кадрам. Молоді вчені, що виграли на конкурсі, повинні бути у зв'язку з академічним координатором, який допоможе їм здобути закордонну стипендію. Стипендіяти перед виїздом закордон повинні б зібрати пожиточні інформації про дану наукову установу та про побутові справи країни-господаря. Крім того, повинні познайомитись з культурним життям даної країни та відсвіжити своє знання даної мови.

Пояснення до частини Г. 4. У бюро перекладів повинні працювати фахові перекладачі та мовні редактори наукових текстів (у першу чергу з англійської мови). Вони забезпечували б переклади як для англомовних видань НШТ, так і текстів авторства членів НТШ, що повинні б появлятися у чужинецьких виданнях закордоном.

Пояснення до частини Г.5. Бібліотека НТШ. Маючи до диспозиції бібліотеку АН ім. В. Стефаника немає сенсу відновляти бібліотеку НТШ з-перед 1939 року.

Бібліотека нового НТШ повинна тісно співпрацювати з бібліотекою ім. Стефаника, зосереджуючи свою увагу на дві катеґорії:

1. Довідкова література (головно енциклопедії, словники, покажчики тощо).

2. Фахові чужинецькі журнали є основою для наукової праці. Бо як відомо, наукові здобутки та відкриття подаються вперше на сторінках фахових журналів. Біжучі числа таких фахових наукових журналів повинні бути на своїх місцях на полицях бібліотеки НТШ. Оті журнали після закінчення року треба б передавати на власність бібліотеці ім. Стефаника.

Українські вчені діяспори та чужинці радо допоможуть добути абонементи великого числа фахових журналів.

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці

в днях від 22-го до 26-го травня 1989 р.

5

7. Звіт про бюро УНС у Вашінґтоні

(Продовження дискусії)

Д-р Н. Олесницький ствердив, що створення бюра УНС у Вашінґтоні, це найважливіша річ, яку УНСоюз зробив на протязі останніх семи років. Дотепер українці робили політику у своєму замкненому колі. Брак співпраці з бюром УККА доказує, що українці є політично недозрілі та малі люди. Створення бюра, яке дає змогу мати щоденні зв'язки з конґресменами, це крок вперед. Сказав, що він бачив бюджет бюра, щоправда не на цілий рік, але є дуже мала сума в порівнянні до праці, яку бюро виконує. У бюрі повинно працювати щонайменше 10 осіб, там повинен працювати на повний час адвокат, який полагоджував би правничі справи. Українські громадяни повинні вже вийти зі свого ,,ґетта", цікавитися життям свого довкілля та мати вплив на нього.

Другим кроком вперед буде створення ПАК — Політикал Акшен Комиті. Такий комітет уможливить українцям мати зв'язок з конґресменами, які перший раз будуть почуватися, що вони є зобов'язані українській громаді. Коли українці фінансово піддержать кампанію одного, чи другого конґресмена чи сенатора, вони мають тоді повне право ставити до нього вимоги. Створення такого комітету є конечне. Його можна створити при УНСоюзі як окрему корпорацію — цей комітет співпрацював би з бюром у Вашінгтоні. В дальшому піддержав твердження Т.Шмаґали, що загроза асиміляції української еміграції є дуже поважна і що одиноким рятунком для цього буде доплив нової еміґрації. УНСоюз мусить співпрацювати зі ЗУАДК-ом, щоби дати новим еміґрантам леґальну, фінансову і моральну підтримку, а теж повинен шукати за новими еміґрантами.

Д-р Я. Падох запитався Є. Іванцева, чи він порозумівається зі секретарями Відділів УНСоюзу і чи користуєть ся іхніми інформаціями та порадами. Вважає, що добре було б створити в окремих місцевостях сітку людей, які були б в постійному контакті з їхніми конґресменами і сенаторами і співпрацювали з бюром у Вашінґтоні. Прилучився до своїх передбесідників, що створення бюра УНС у Вашінґтоні було великим досягненням Українського Народного Союзу.

Є. Іванців відповів, що до цього часу бюро ще не користувалося допомогою відділових секретарів, але має на увазі робити це в майбутньому. Підкреслив, що конечним є створити Комісію Політичної Акції, про що вже скоріше згадував д-р Н. Олесницький. Коли українська громада активно включиться в таку комісію, тоді українці зможуть багато більше вимагати від уряду для українських справ. Кінчаючи сказав, що конечним є єдність української громади. Поділ у громаді, який існує під цю пору, аж ніяк не помагає у праці.

С. Гавриш висловив признання Є. Іванцеву за те, що помимо його навантаження працею, він знайшов час поцікавитися українськими біженцями, які під цю пору перебувають у Европі, головно в Австрії та її столиці Відні. Він підніс справу українських біженців у державному департаменті та поінформував про це Екзекутиву ЗУАДК-у. Сказав, що представником ЗУАДК-у в Римі, Італія є о. Музичка. Секретарка Кардинала Любачівського панна Ґлутковська дуже багато помагає справам біженців у Римі.

Ґльорія Пашен так, як її передбесідники, висловила признання УНСоюзові за створення бюра у Вашінґтоні, а Є. Іванцеву за вміле ведення його. При тому сказала, що бюро повинно кожного тижня інформувати українську громаду на сторінках ,,Українського Тижневика" про те, що діється у Вашінґтоні та в який спосіб реаґувати на окремі події. Навела справу інж. Федорака та брак інформацій в який спосіб українська громада повинна була реаґувати на це. Піддержала думку д-ра Я. Падоха, що бюро повинно співпрацювати зі секретарями Відділів та користуватися їхніми інформаціями.

Ред. З. Снилик запитався, які вигляди є у Вашінґтоні включити кореспондента УНСоюзу — ,,Свободи" чи ,,Українського Тижневика" чи бюро УНС у пресовий корпус Білого Дому, щоб український кореспондент міг брати участь у пресових конференціях в Білому Домі. Попросив, щоб у тому напрямі робити заходи.

Є. Іванців відповів, що це є дуже складна справа, але бюро робитиме заходи, щоб одержати таку акредитацію.

Т. Шмаґала вияснив, що пресовий корпус Білого Дому складається з трьох груп — вибрані телевізійні станції, репортери великих щоденників Америки і група кореспондентів другої кляси т.зв. ,,секондари пул". Кореспондент УНСоюзу міг би правдоподібно дістатися до другої кляси кореспондентів. Пресовий секретар витягає способом льосування декілька прізвищ кореспондентів з тієї групи і вони можуть взяти участь у даній пресовій конференції.

Інж. С. Куропась сказав, що усім є відомо, що у Вашінґтоні є два українські бюра і що між ними немає співпраці. Треба поробити заходи, щоб довести до співпраці.

Д-р М. Куропась подав до відома, що згідно з вісткою, яку він одержав від д-ра Ю.Куляса, члена Комісії Музею Голоковсту, українці не будуть мати місця у Музеї Голоковсту, який постане у Вашінґтоні. Жиди є проти того, а дружина ґубернатора Массачузет, Кітті Дукакіс, член комісії гостро виступає проти українців.

Підкреслив, що ЗУАДК від самих своїх початків співпрацював з УНСоюзом і він радіє, що С. Гавриш є пов'язаний зі ЗУАДК-ом, що запевняє тісну співпрацю обох установ, яка дотепер завжди була. Відносно бюра у Вашінґтоні сказав, що Є. Іванців мусить виготовити програму, яка мала б на меті вишукувати молодих інтеліґентних студентів, щоб вони на протязі літа працювали безкоштовно у Вашінґтоні в бюрах сенаторів чи конґресменів. Це є дуже важлива програма, бо вона дає змогу молодих українцям входити в державну працю та політичне життя Америки.

Є. Іванців сказав, що йдуть намагання, щоб співпраця між обидвома бюрами була наладнана. Обидві сторони мають позитивну настанову і він вірить, що намагання увінчаються успіхом.

Перерва на обід, год. 12:00 полудня.

ВІВТОРОК, 23-го ТРАВНЯ, 1989 р.
Пополуднева сесія, год. 2:30 по полудні

Д-р І. Флис відкрив сесію і попросив до слова гол. редактора ,,Свободи".

Ред. З. Снилик повідомив, що одержав дві цікаві вістки з України, а саме, що українських єпископів і священиків, які були почали голодівку в Москві, прийняв член уряду та порадив їм, щоб вони в справі леґалізації української католицької церкви в Україні, звернулися до українського уряду в Києві. Також прийшла вістка, що вкінці призначено у Львові площу на побудову пам'ятника Т. Шевченкові. На тій площі колись стояв пам'ятник Янові Собєському, який поляки перевезли до Польщі. Ці вістки головний редактор теж переповів англійською мовою.

Д-р І. Флис привітав головного радного Александра Худолія, який прибув на засідання та привіз 5 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 69,000 дол.

Д-р Н. Олесницький сказав, що знову виринула справа конфлікту інтересів, а саме, що Є. Іванців, головний радний, є директором бюра УНСоюзу у Вашінґтоні і побирає за це платню. Підкреслив, що з правного боку це не є конфлікт інтересів. Головний предсідник, головний секретар і головний касир є вибрані тростисти, а тому що виконують працю для УНСоюзу, побирають за свої послуги платню. Це саме відноситься і до Є. Іванцева. Він, вибраний делегатами член Головного Уряду, може бути директором бюра УНС і побирати за це платню.

11. Обговорення проблем Ради Директорів для Канади.

Д-р І. Флис попросив мгра І. Геврика зреферувати справу Канади.

Мгр І. Геврик відчитав наступне: ...,,На річному засіданні Головного Уряду, яке відбулося від 8-10-го червня 1988 р. я пропонував негайно приступити до виконання резолюції останньої Конвенції і покликати Раду Директорів у Канаді з її власним бюджетом і контом у Канаді (гляди ,,Свобода" з дня 23-го лютого 1989 р.). На пропозицію головного предсідника д-ра І. Флиса, справу оформлення статуту Екзекутива передала адв. Н. Олесницькому, який приготовив, докладно його зреферував та заявив, що вибрані представники з Канади на своєму засіданні приготовили документи відносно цієї справи. Деякі точки треба було змінити, що було узгіднено з Екзекутивою, він прочитав точки пропонованого статуту. По вичерпній дискусії адв. Н. Олесницький поставив внесок прийняти статут, який був піддержаний В.Пастушком і В. Квасом. Дальше адв. Н. Олесницький поставив додатковий внесок, щоб Канадське Представництво почало діяти із сьогоднішнім днем, тобто з днем 9-го червня, 1988 р. Від Канадського Представництва І.Геврик подякував Головному Урядові за схвалення статуту для Канади, а окрему подяку зложив адв. Н. Олесницькому за уложення статуту та вичерпне його вияснення.

Хоч від останньої Конвенції УНС вже минає 3 роки, а від прийнятого статуту для канадських справ вже майже рік, деякі справи ще не є полагоджені. Немає конта УНС для Канади, яким диспонувало б Представництво, за підписами двох членів Екзекутиви і підписували чеки для Канади. Я вже кілька разів запитував Екзекутиву на засіданнях, але чомусь справа ще не полагоджена. Багато членів мене запитує, а також на зборах Округ були питання, чому на чеках немає підпису канадського представника.

Про діяльність УНС в Канаді тяжко здати повний звіт, бо хоч існує Канадське Представництво, то збори Округ дальше скликає головний предсідник без порозуміння з головою Канадського Представництва. Дальше Представництво не диспонує своїми фондами, ані не має жодного платного робітника, який займався б союзовими справами. Хто ж повинен тоді полагоджувати ті справи? Канадське Представництво, чи Екзекутива Головного Уряду. Властиво справами УНС в Канаді повинно займатися Канадське Представництво. Щораз більше показується брак співпраці Організаційного Відділу УНСоюзу з Канадою. В Америці відбуваються збори Округ, на які не запрошується ні одної Округи з Канади, як бувало в минулих роках..."

Сказав, що д-р І. Флис ствердив вже перед тим, що його поїздки з Вінніпеґу є коштовні й тому Екзекутива не запрошує його на Конференції голів Окружних Комітетів. Підкреслив, що він став членом УНСоюзу вже 40 років тому — в його Головному Уряді є вже 27 років. Уважає, що того рода твердження є несправедливе і образливе. Ще раз поставив внесок, щоб ту резолюцію, яка була схвалена на попередньому річному засіданні перевести в життя. Попросив, щоб інші члени Канадського Представництва висловили їхню думку.

В. Сохан додав, що правильник Ради Директорів для Канади — додаток до статуту виготовив безплатно голова Контрольної Комісії, адв. Н. Олесницький.

В. Дідюк звернувся до головноо предсідника з проханням, щоб він викинув зі свого звіту, у розділі ,,Канада" уступ, де він порівнює канадських українців до французьких сепаратистів.

Головний предсідник і всі присутні погодилися і рішено, щоб цей уступ виключити зі звіту.

В. Дідюк в дальшому сказав, що проблема УНСоюзу в Канаді триває вже більше 20 років. Кожного року на протязі тих довгих років обіцяно на засіданнях Головного Уряду полагодити питання Канадського Представництва. Остаточно схвалено резолюцію, щоб покликати Раду Директорів для Канади. Заторкнув справу написання історії УНСоюзу в Канаді, який існує там вже понад 60 років. Сказав, щоб Рада Директорів могла діяти, треба їм дати приміщення — треба купити будинок у Торонто. Там можна буде примістити бюро УНСоюзу, а теж можна буде винаймити на приміщеннях для інших українських установ.

Текля Мороз піддержала свойого передбесідника, стверджуючи, що УНС в Канаді мусить мати власний будинок. Власна канцелярія у великій мірі допоможе в приєднанні членів.

Мгр І. Геврик сказав, що на підставі статистики зі серпня минулого року, Канада в порівнянні з Америкою відносно приєднання членів не стоїть зле. Він навів цифри нових членів, приєднаних в тому часі в Канаді і в Америці.

В дальшому відчитав постанову 24-ої Конвенції УНС у 1959 р., яка схвалила відкрити в Торонто канцелярію УНСоюзу, поставити на чолі її Екзекутивного директора і секретаря. Іншими словами, потреба канцелярії УНС в Канаді не є новою справою. Підкреслив потребу зв'язку з тереном — члени Екзекутиви повинні йти в терен — конечна є співпраця та приятельське відношення один до одного. Кінчаючи сказав, що Екзекутива повинна виконати все те, що було схвалене на засіданні Головного Уряду в минулому році.

Д-р І. Флис запитався І.Геврика, що на його думку Екзекутива повинна була зробити, щоб в Канаді діяло бюро УНС.

Мгр. І. Геврик відповів, що завданням членів Екзекутиви, які працюють у Головній Канцелярії є знайти будинок в Торонто та влаштувати там бюро УНСоюзу.

Д-р І. Флис сказав, що треба купувати такий будинок, щоб його можна вигосподарити. Він не може бути завеликий і за коштовний. Будинок, про який згадує І. Геврик, був завеликий і вимагав багато ремонту. Екзекутива дала була завдаток на його купно, але велика кількість канадських секретарів були проти того, щоб його купувати. Зайшли ще й інші причини і УНСоюз не купив згаданого будинку. Підкреслив, що канадські члени УНС мусять найперше узгіднити поміж собою, де вони хочуть мати будинок — в якій місцевості — Торонто чи Ст. Кетринс. Самозрозуміло, що в Ст. Кетринс будинки є набагато дешевші як у Торонто. Друга можливість є винаймити приміщення на канцелярію. Це є багато легше і менше є з тим клопотів. Вкінці запитався І.Геврика, що він хотів би, щоб Екзекутива зробила для Канади вже тепер.

Мгр І. Геврик відповів, що кожночасні збори канадських Окружних Комітетів повинні відбуватися у порозумінні з Канадським Представництвом. Повинна бути повна співпраця та толеранція.

Д-р І. Флис ще раз порушив справу участи голів канадських Окружних Комітетів у конференції, що відбулася на Союзівці. Ще раз підкреслив, що кошти їхнього приїзду не оправдали б себе.

З твердженням головного предсідника погодилася більшість членів Головного Уряду.

Мгр І. Геврик підкреслив, що колись давніше, коли УНСоюз мав менше грошей, запрошував усіх голів Окружних Комітетів на такі наради — конференції і не числився з коштом. Майно, яке має УНСоюз завдячує таким як він та іншим і тому не повинно бути мови про витрату грошей на їхню поїздку на того рода конференції.

Д-р І. Флис сказав, що ліпше було б, щоби Канада влаштовувала такі конференції на терені Канади. Це принесло б кращі висліди.

В. Дідюк запитався, що на думку головного предсідника повинні робити члени Канадської Репрезентації, щоб задоволити Екзекутиву. Від чого вони повинні б тепер зачинати їхню працю.

Д-р Н. Олесницький сказав, що відповідь на всі ті питання є в правильнику Канадського Представництва. Для пригадки відчитав правильник.

Д-р І. Флис заявив, що потрібна є співпраця і вияв доброї волі між Екзекутивою і Канадським Представництвом. Відносно банкового конта Канадського Представництва виразно підкреслив, що його незаперечною вимогою є, щоб кожний чек мав три підписи з яких один мусить бути члена Екзекутиви

Мгр І. Геврик сказав, що одне, чого бажає Канадське Представництво це, щоб УНСоюз в Канаді був так само трактований, як в Америці. Поставив внесок, щоб Екзекутива полагодила якнайскорше справу Канадського Представництва.

Д-р Н. Олесницький дав внесок, щоб Канадське Представництво обов'язково раз на рік відбуло засідання з Головним Екзекутивним Комітетом для обговорення канадських справ.

В. Пастушок піддержав цей внесок.

Уляна Дячук сказала, що праця Канадського Представництва є точно з'ясована в правильнику, який, між іншим, каже, що Представництво має мати свій бюджет і всі його видатки повинні бути затверджені згідно з бюджетом. Щодо приміщення, то таке приміщення початково можна винаймити, а опісля, коли буде можливість купити дім, винаймлене приміщення зліквідувати і перенести його до власного будинку. Підкреслила, що Екзекутива ніколи не мала застережень до того, що Представництво таке приміщення винаймило. Підкреслила, що члени Представництва мусять самі між собою рішити, хто яку працю виконуватиме. В дальшому ствердила, що ті всі справи, що були тут порушені, повинні були бути обговорені на засіданні Комісії Канадських справ і прийти на сесію вже з готовими і конкретними пропозиціями.

Д-р Н. Олесницький повторив свій внесок, який піддержав вже В. Пастушок, а то, що Канадське Представництво мусить бодай раз у рік відбути засідання з Головним Екзекутивним Комітетом для обговорення канадських справ.

Головний предсідник перевів голосування. Внесок прийнято більшістю голосів — 5 здержалося.

14. Звіт голови Конвенційного Комітету Евгена Іванціва

INTRODUCTION

The 1988 Annual Meeting of the Supreme Assembly voted to hold the 32nd UNA Convention in Baltimore, Maryland. At the instruction of the Supreme President, I established contact with the Baltimore Convention Bureau and numerous hotels. After narrowing down the choice to four major hotels capable of meeting our requirements, we began negotiations. The choice came down to two hotels, the Hyatt Regency — Inner Harbor and the OMNI. Mr. Flis travelled to Baltimore and visited the two hotels. After reviewing the facilities of both and discussing the financial arrangements, a decision was made to hold the Convention at the Hyatt Regency. A contract with the Hyatt was signed on November 15, 1988.

HOTEL

LOCATION

The Hyatt Regency is located in downton Baltimore across from the famed "Inner Harbor" and "Harborplace". It is connected by skywalk with Harborplace and the downtown business area, including other hotels. Within walking distance, one finds historic sites such as the home and resting place of Edgar Allan Poe, museums, shops restaurants, and the National Aquarium. The downtown area is also connected to nearby areas by a trolley.

Harborplace, literally across the street from the Hyatt, has more than 140 shops, restaurants, and eateries for dining, shopping, or curious strolling within two glass-enclosed pavilions.

HOTEL

The hotel has 487 rooms and, in typical Hyatt style, has a 14 story atrium. There are three restaurants within the hotel. The Constellation Ballroom (where the general sessions, the banquet, and the concert will be held) can accommodate 1300 in a banquet set-up and 1500 in a school room set-up. Outside the Ballroom is a private foyer that can be utilized for registration, an information booth, and exhibits. The hotel also has numerous other meeting rooms for caucuses and committee meetings.

The Hyatt maintains an outdoor pool, tennis courts, jogging track, and a two story full facility health club. There is complimentary HBO, ESPN, and CNN in all rooms.

The contract with the Hyatt established a room rate of $89 per night for both singles and doubles. With the current state and local tax rate of 11%, this totals $98.79 per night. Arrival is scheduled for Sunday, May 27 with departure on Saturday June 2. Early arrivals on Saturday, May 26 can be accommodated.

CONVENTION COMMITTEE

ESTABLISHMENT

The Baltimore, Washington, Richmond UNA District Committee called a Convention Committee organizing meeting on February 18, 1989 at the Hyatt Regency. Twenty-four individuals, including Mr. Flis, attended the meeting and about a dozen additional individuals committed to working on the Committee but were unable to attend that meeting. The Officers of the Convention Committee were elected as follows:

Chairman:	Eugene Iwanciw
Vice-Chairman:	Andrij Chornodolsky
Secretary:	Maria Lischak
Treasurer:	Ostap Zynjuk
Members:	Secretaries of the UNA branches 15, 34, 55, 81, 260, 290, 320, and 337.

All present at the meeting agreed to serve on the Convention Committee and its Subcommittees. The individuals were from both the Baltimore and Washington areas and were predominantly young. The UNA Secretaries expressed approval of the interest shown by the young members of UNA in the Convention.

SUBCOMMITTEES

The Convention Committee established the following subcommittees and their functions:

Journal Subcommittee:	Publish a Souvenir Journal with information about the UNA and information about the UNA and the delegates as well as greetings from public officials.
Concert Subcommittee:	Organize the Sunday evening concert.
BanquetSubcommittee:	Plan, with the Home Office, the Thursday evening banquet and entertainment.
Welcoming Subcommittee:	Greet delegates, prepare informational packets, organize an information booth during the convention week, and organize related social functions for delegates and families.
Publicity Subcommittee:	Prepare publicity material for the Convention and work with the Ukrainian press as well as the local Baltimore press to publicize the Convention.
Financial Subcommittee:	Maintain the financial records of the Convention Committee.
Cultural Subcommittee:	Organize exhibits of Ukrainian art and culture during the Convention.
Invitation Subcommittee:	Liaison with special guests, including local political figures, to the Convention.

ACITIVITIES

Since February, I have met with and discussed the Convention with the other officers and have recruited additional individuals. Chairmen for a number of the Subcommittees have been recruited. Plans for the Subcommittees have been formulated and a series of projects and deadlines have been outlined. The full Committee will be meeting in June to approve the preliminary plans and to discuss other ideas.

After the next meeting of the full Committee, most of the activities will be conducted by the various Subcommittees with co-ordination by the officers of the Convention Committee.

Monthly updates in *Svoboda* and the *Ukrainian Weekly* will begin in June. In addition, the Committee plans to mail a "Convention Newsletter" to the members of the Convention Committee and the Supreme Assembly of the UNA to provide updated information on the plans for the Convention. Efforts by the Welcoming Subcommittee and the Publicity Subcommittee will be directed to encouraging delegates to attend the Convention with their families.

Efforts are being undertaken to work with the local organizations in Baltimore and Washington to encourage wider participation in the social events, including the concert and banquet, surrounding the Convention.

While the Home Office of the UNA is responsible for inviting national political figures, the Convention Committee and the UNA Washington Office will assist in this effort, including an invitation to the President of the United States.

During May, I met with our liaison at the Hyatt to further discuss details of the Convention. The Committee will be depending on the Members of the Supreme Assembly to assist in generating enthusiasm for the Convention as 1990 approaches.

CONCLUSION

The plans for the Convention are underway and a great deal of support and enthusiasm exists in both Baltimore and Washington which will both serve as hosts for the Convention.

Д-р І. Флис додав, що УНСоюз вже підписав контракт з готелем. Ціна кімнати на дві особи виноситиме 98.00 дол. Паркування авта в гаражі готелю коштуватиме 6.00 дол. денно.

Т. Максимович сказав, що на Річних Нарадах Головного Уряду в 1988 р. формально було подано пропозиції на місце конвенції у 1990 р. Після голосування дуже малою більшістю голосів вибрано на місце конвенції Балтимор, Мд. Рішальним фактором у виборі Балтимору були ціни готелевех кімнат — тоді було сказано 60.00 до 65.00 дол. за кімнату на дві особи. Із сьогоднішнього звіту присутні довідалися, що ціна за кімнату виноситиме 98.00 дол. Запитався, чи в минулому році Екзакутива дійсно не знала точних цін за кімнати, чи знала, але не хотіла подати того до відома з метою, щоб присутні вибрали на місце конвенції Балтимор.

Підкреслив, що деякі члени Головного Уряду є невдоволені з такого обороту справи. Запитався, чи Екзекутива здає собі справу з того, що делеґатам треба буде піднести денну дієту. Ствердив, що ніяка дискусія не змінить прийнятого вже рішення. Однак треба буде відповісти на такі питання: 1. Чи в минулому році Екзекутива знала ціну кімнат в готелі. Якщо так, то чому не подано її присутнім членам Головного Уряду до відома. 2. Якщо ,,ми", тобто Головний Уряд знав про ціну готелю, але неправдиво подав її до відома, то чи можна вимагати, щоб в майбутньому члени мали довіря до Головного Уряду.

А. Джула підкреслив, що це буде дуже коштовна конвенція. Запитався, чи буде знижка для сеньйорів.

В. Пастушок твердив, що минулого року на засіданні Головного Уряду було подано, що ціни готелю виноситимуть 95.00 до 100.00 дол.

Уляна Дячук подала, що на кошти конвенції складаються не лише кошти готелю — поважну рубрику становлять кошти подорожі делеґатів. Вибираючи Балтимор, як місце 32-ої Конвенції, Екзекутива мала на увазі, що багато делеґатів поїдуть туди автами. Якщо б конвенція відбувалася на Фльориді, то тоді всі делеґати мусіли б летіти туди літаками, що причинились би до дуже високих коштів.

Д-р І. Флис сказав, що минулого року члени Головного Уряду вирішили де відбути 32-гу Конвенцію УНС і сьогодні є зайвим дискутувати над місцем конвенції. Дискусія не змінить минулорічного рішення.

Е. Іванців заявив, що він ніколи не подав ціни 60.00 чи 70.00 дол. за кімнату. Вже тоді, коли він вів переговори з готелем, ціна була 95.00 до 98.00 дол. Дорадив, щоб цю справу перевірити з минулорічним протоколом нарад. На тому головний предсідник закрив пополудневі наради — год. 4.45 по пол.

СЕРЕДА, 24-ГО ТРАВНЯ, 1989 Р.

Рання сесія — год. 10.00 рано

Наради відкрив головний предсідник д-р І. Флис і передав провід заступникові головного предсідника.

Д-р М. Куропась попросив до звіту управителя Союзівки.

Звіт управителя Союзівки

Івана А. Флиса

Ladies and gentlemen of the Supreme Assembly — good morning!

It is an honor and a great pleasure to present you with my annual report.

As you know, in 1988, Soyuzivka had co-managers. The responsibility of managing Soyuzivka was divided between myself and Ms. Lida Kuczer. Since Ms. Kuczer's regisnation at the close of the 1988 summer season. I have assumed full responsibility for the day to day operation of Soyuzivka.

As far as the 1988 summer season is concerned, business at Soyuzivka did not measure up to my expectations. This, I attribute to the great time and energy devoted by Ukrainians to the Millennium celebration in Europe and elsewhere. This not only diminished the number of in house guests at Soyuzivka, but also reduced the number of applicants for summer employment here.

In spite of this, the 1988 season has provided me with an insight of how to better the organizational aspects of Soyuzivka.

Some highlights of this past season include:

- The remodeling of our gift shop
- New choices in the traditional Soyuzivka menus
- And the remodeling and rennovation of our dining room, including the long overdue installation of air conditioning.
- The installation of a modest beeper system, which has proved to be an invaluable tool.

Thanks to all of you, we now have a brand new workers' residence, modelled after the style of a college dormitory. This building, which will be dedicated and in-use by Father's Day weekend, has solved our problems with local health department codes; it has also freed the Yasinya building for rennovation and use as a guest facility with seven luxurious rooms with air conditioning, television, and telephones.

The popularity of this building, I hope, will prove to us what it is that people desire at Soyuzivka. I trust this is a step in the right direction and that additional rennovations will follow in other buildings patterened after this project.

By the way, this year, each building at Soyuzivka will be wired for cable television, our expectations being to have television in every lobby, and eventually, in every room.

Also, as a result of the construction of the workers' residence, the upstairs Veselka was also freed for remodeling into multi-purpose meeting and entertainment rooms.

Besides these major rennovations, we will be installing floodlights at the pool so that guests may enjoy night swimming at Soyuzivka, as they had once in the past.

In preparation for the upcoming season, we've completed a job of removing dead and diseased branches and trees, which had become potential safety hazards.

We have once again secured the services of qualified directors for our camps and workshops.

Our veteran sports Director, Mr. Zenon Snylyk for the tennis camp.

Mrs. Roma Prima Bohachewsky for our folk dance workshop.

And Mrs. Olga Brozyna (a newcomer to Soyuzivka) for the children's camp.

Also this summer, at Soyuzivka, for the first time, there will be a day camp run by our very own Mrs. Sochan. Response to this newest addition to our camps is very promising.

To counter our usual "slow weeks" in the summer, I have arranged for several bus tour groups to come to Soyuzivka, thereby filling these usual gaps.

The weekend entertainment has been set and will be announced in our Ukrainian press.

As far as our dance orchestras go, we will be trying to avoid the problems encountered in the past with neighbors' complaints about the volume of music at late hours. In order to appease our neighbors as well as comply with local noise ordinances, we will be constructing removeable sound barriers at the upstairs Veselka dance platform. In the future, we will probably have to install a sound dome over the band stand. Dancing under the stars is very important at Soyuzivka, and its survival must be ensured.

Reservations are continuously coming in and I am optimistic that the summer will be quite successful.

As far as this years pre and post season is concerned, Soyuzivka was solidly booked much earlier than expected. Due to our newest and most popular wedding, banquet, and reunion packages, we are booked for the rest of 1989 and 75 percent of the 1990 pre and post summer seasons.

I would like to thank my right hand person, Sheila Zahaydkewycz, my office manager, whose assistance has proved to be invaluable.

I would also like to thank Mr. Kwas for overseeing Soyuzivka's major construction projects, and for his continued guidance and support.

I am thankful to the Executive Committee and the ladies and gentlemen of the Supreme Assembly for making more funds available for the better operation of this establishment.

I would like to thank Mrs. Diachuk for being understanding of our needs and allowing us to undertake necessary improvements. I am very glad that she understands the needs of a modern Hotel Resort establishment.

With her help, possibly, Soyuzivka can be brought into the 20th century before the beginning of the 21st.

It is difficult to think about spending 5 to 10 million dollars on Soyuzivka. A 5 million dollar structure built today, would cost 10 million dollars two to four years from now.

Don't be apprenhensive of todays prices, because tomorrow's might be beyond our reach.

It would be ideal to see the 100th anniversary year convention held here at Soyuzivka.

I hope you are satisfied with my work and that you will all be generous in spending for the good of Soyuzivka so that we may draw the younger generations.

We should direct our energies and resources towards our youth, because they are the future, not only of Soyuzivka, but of our entire Soyuz!!

Thank You!!!!

Д-р М. Куропась попросив головного касира Уляну Дячук, яка є відповідальна за Союзівку, дати доповнення до звіту управителя.

Уляна Дячук сказала, що всі можуть бачити ті поліпшення, які були зроблені минулого року. Найбільшою проблемою було те, що не було тяглости управи Союзівки. Екзекутива є дуже задоволена з того, що І. Флис, мол. повністю управляє Союзівкою. Частину перекинено на Шілу Загайкевич, яка завідує бюром Союзівки. Праця проходить дуже гармонійно й успішно. Залишається ще багато до поправлення, але це все прийде з часом. Запевнила, що з кожним роком Союзівка буде більш модерна і на те Екзекутива не жалітиме фондів.

В. Квас сказав, що багато праці вложено в побудову дому-гуртожитку для працівників, як теж у відновлення Веселки та перебудову будинку для гостей.

Д-р М. Куропась відкрив дискусію над звітом управителя Союзівки.

В. Пастушок погратулював членам Екзекутиви та Головного Уряду за те, що доложили старань для змодернізування приміщень Союзівки, як теж побудову гуртожитку для працівників і дому сеньйорів. Погратулював В. Квасові за його кожночасну готовість допомогти у розбудові Союзівки. Вкінці дав признання управетелеві Союзівки, І. Флисові, мол. та його працівникам за їхню віддану та успішну працю для поліпшення вигляду Союзівки та за приємну атмосферу, що тепер панує на ній. Сказав, що всі є захоплені новим виглядом Союзівки.

Т. Максимович запевнив управителя І. Флиса, мол., що всім подобається те, що він зробив для Союзівки.

Текля Мороз порадила, щоб знайти місце і його так приготовити, щоб там можна було, в разі потреби, поставити шатра.

Т. Шмагала особисто погратулював управителеві за всі поправи, які були зроблені. Сказав, що необхідним є завести компюторську систему, щоб йти з духом 20-го століття.

Е. Іванців так, як і його передбесідники, висловив признання управителеві за поправи, які він завів зовні, а також у способі ведення праці. Завважив, що відчувається брак телефонічної системи по кімнатах. Також конечним є завести компюторську систему.

Ґльорія Пашен сказала, що заведення компюторської системи як теж телефонічної по кімнатах є, на її думку, найважливішою справою під цю пору. Дораджувала, щоб управитель зладив „мастер плян" усіх намічених змін і потреб.

Н. Олесницький ствердив, що Комісія Союзівки вже в минулому хотіла, щоб був зладжений „мастер плян" для Союзівки. Поставив формальний внесок, щоб Екзекутива, разом з управителем Союзівки, І. Флисом, мол., В. Квасом і ним (Н. Олесницьким) на протязі цього календарного року зійшлися та зладили „мастер плян" для Союзівки, який мав би на увазі 100-ліття УНСоюзу як теж, що в котрому році повинно б бути зроблено.

Ґльорія Пашен піддержала цей внесок.

Переведено голосування — прийнято одноголосно.

Д-р Н. Олесницький запропонував, щоб Комісія Союзівки звернулася до Фінансової Комісії з проханням, щоб вона затвердила бюджет на суму 50,000 дол. на закуплення для Союзівки компюторську систему, яка включала б контролю інвентури, напитків, готелеву реєстрацію і „ворд процесінг". Ця система повинна бути получена з Головною Кацелярією в Джерзі Сити. Сума 50,000 дол. повинна ще включати закуп „факс машини".

В. Пастушок перевів голосування — всі голосували за внеском.

Гелен Олек-Скатт запропонувала, щоб на сторінках „Свободи" і „Українського Тижневика" постійно подавати адресу і число телефону „Союзівки".

Ред. Зенон Снилик підкреслив, що в особі І. Флиса мол., Союзівка дістала досвідченого і відданого працівника. Він є дуже привітний до гостей, що витворює гарну і теплу атмосферу. Його співпраця зі „Свободою" і „Українським Тижневиком" є бездоганна.

Д-р М. Куропась порушив справу курсів українознавства, що на протязі років відбувалися літом на Союзівці. З них користали молоді студенти — українці з цілої Америки, які не мали змоги ходити до шкіл українознавства. Ті курси були свого рода українолюбством. Не можна руководитися ощаджуванням грошей — їх треба конечно відновити. Також треба продовжувати курси для учителів українознавства.

Уляна Дячук сказала, що Екзекутива завжди піддержувала, пропагувала і проголошувала курси українознавства на Союзівці та робила можливі заходи, щоб дістати добрих учителів, які своїми викладами зацікавили б слухачів-учнів. Однак, з кожним, роком меншало число учасників. Останній курс відбувся у 1981 р. Очевидно, коли Екзекутива побачить, що відновилося зацікавлення такими курсами — знова їх проголосить та заохочуватиме до участи.

Д-р І. Флис заявив, що твердження, що Екзекутива занехала курси українознавстватому, що не було на це фондів, є незгідне з правдою. Курси занехано тому, що не було охочих студентів, а також і вчителів. Багато молодих радше їхали на такі курси до Гарварду, чи інших університетів, де тепер відбуваються таку курси, але не на Союзівку. І саме тому ці курси припинено. Він також запевнив, що як тільки заіснує потреба таких курсів, Екзекутива зразу відновить їх на Союзівці. чи десь в іншому місці.

Д-р М. Куропась висловив вдоволення, що існує можливість відновлення курсів. Характер їх на Союзівці цілком був відмінний від тих, які відбуваються на Гарварді. Курси на Союзівці були подумані для середньошкільної молоді.

Д-р Я. Падох сказав, що курси українознавства на Союзівці є пристижевою справою для УНСоюзу і для Союзівки. На його думку треба вже почати систематичну пропаганду, щоб заохотити молодих студентів до участи

На внесок В. Сохана, поддержаний д-ром Н. Олесницьким, звіт управителя Союзівки І. Флиса мол. прийнято одноголосно.

Звіт Координатора Братської Діяльности

Андрія Воробця

INTRODUCTION

I see myself, in the position of the National Fraternal Activities Coordinator, working toward the following general objectives:

1) Suggesting and developing ideas on how to increase fraternal activity in the Ukrainian National Association.

2) Encouraging, helping motivate and assist the UNA Branch leaders and members to become active in fraternal activities.

3) Persuading Branch leaders and members about the need for fraternal activity.

4) Finding opportunities for holding fraternal activities

5) Good public relations on behalf of the UNA and its Branches.

To achieve the above objectives I was involved in the following types of activities:

a) Involvement and contact with the public at public events involving Ukrainian and non-Ukrainian communities

b) Writing a column, articles, press releases and advertisements on fraternal topics in UNA publications.

c) Making public appearances as a representative of the UNA.

d) Liaison between the main office, UNA Branch leaders and members, the Ukrainian community and the non-Ukrainian community.

e) Promoting fraternal activities primarily for local Branch participation.

f) Honoring UNA members for service in fraternal activities.

g) Recommending financial aid to UNA Branches for fraternal work.

h) Assisting the Insurance Sales Department to develop leads and prospects.

i) Cooperating with the editors and administrators of "Svoboda" and the "Ukrainian Weekly" and promoting readership of UNA publications and books.

INVOLVEMENT IN PUBLIC AFFAIRS. I was involved in the following events which were attended by the public in huge numbers. Some of these events were attended by the Ukrainian public. These events involved either my personally making public appearances as a representative of the UNA, assisting UNA officials, local Branch secretaries or members of District committees to hold such events and/or being in contact with and providing liaison between the main office, UNA Branch leaders and members, the Ukrainian community, and, at times, the non-Ukrainian community in preparation of such an event, reporting about such event through press releases, as well as advising Branches about the availability of financial aid and other support from the main office.

Where I personally was unable to attend the event, one or more members of the sales staff did. These events have often served as opportunities for the UNA Sales Department to develop leads. These leads, at times, have resulted in substantial amount of insurance sales for the UNA. The events are listed chronologically as follows:

1) February through March, 1988 — provided assistance to our Mrs. Diachuk with the U.S. leg of the concert tour of the "Barvinok" Dancers from Brazil. I specifically coordinated the details and made arrangements to hold the concerts in New York City on March 20, 1988, and in Union, N.J. on March 23, 1988.

2) April 9, 1988 — Glassboro College Ethnic Conference, at Glassboro College, South Jersey. Assisted Branch 331 with their efforts to represent the Ukrainian ethnic element in this conference. My role was to prepare and forward to Branch 331 materials about the UNA and Ukraine, UNA publications as well as book donations from the Svoboda book store to the college library.

3) May 16, 1988 — The Ukrainian Famine Conference for teachers and instructors at New Jersey schools, held at Rutgers University, New Brunswick, N.J. The UNA provided the following: information materials on the Famine in Ukraine, audio and visual equipment, a display of UNA books and pamphlets on this and related topics, and through Dr. Myron Kuropas's and Mr. Keybida's input into this affair, played a key role in organizing and running this event. My role was to assist Mr. Keybida and Mr. Myron Kuropas to fulfill UNA's part in this conference.

4) May 20, 21, 22, 1988 — UKRAINIAN DAY at St. George's Ukrainian Catholic Church, New York City. My participation in this event consisted of manning a booth with the UNA display, promotional materials, UNA publications, materials about the UNA and about Ukraine, as well as answering questions about the UNA. With Mr. Boyko's assistance I showed the film "Helm of Destiny" to at least a hundred people. The audience learned a great deal about the UNA's role in the growth of Ukrainian community in U.S. Promotional information about the UNA was distributed to the audience and the audience was asked to leave behind their names, addresses and phone numbers. This information became the basis of leads to be followed up by our salesmen.

5) June 18, 1988 — The annual Ukrainian Festival at Garden State Arts Center, Holmdel, N.J. I made arrangements for UNA participation at the festival. Mr. Boyko and Mr. Stecyna manned the UNA booth together with UNA promotional material and UNA publications, as I was coordinating the Father's Day program at Soyuzivka at this time.

6) June 18 and 19, 1988 — FATHER'S DAY at Soyuzivka. I personally coordinated the entertainment and festivities on Father's Day, including talent search, negotiating with performers for remuneration, liaison between the Catholic and Orthodox clergy to hold an ecumenical moleben and other numerous details before, during and after the event. There was also an exhibit of photographs of Ukrainian Churches from the Lemko area in Poland.

7) August 21, 1988 — Philadelphia District's UNA Day held at Tryzub Estate, Horsham, PA. I saw to it that UNA information, promotional materials and UNA publications were delivered and put on display. I also manned a UNA information booth during the event.

8) September 11, 1988 — New Jersey Ethnic Festival, Liberty Park, Jersey City, N.J. I provided assistance to our Mr. Keybida, one of the organizers of this state wide event. UNA's presence greatly enriched the Ukrainian input to this festival. My function was to again provide a display of Ukrainian books and other UNA publications on Ukraine, Ukrainians and the Millennium as well as information about the UNA in New Jersey and in Jersey City. Along with Mr. Boyko and Mr. Stecyna, I took turns in manning the UNA booth at the festival. It was a good occasion to promote the UNA, as many Americans of Ukrainian descent attended this affair.

ST. NICHOLAS/XMAS PARTIES

The Fraternal Activities Office experienced a substantial increase in the number of requests for main office support for St. Nicholas/Christmas parties. The UNA policy has been to provide support to Branches sponsoring such parties by providing them with complimentary issues of "Veselka" as well as reimbursing them for about 50% of the costs of the party.

Before being underwritten by the main office the Branch is requested to submit an estimate of costs. A commitment is made by the main office. After the event has been held, the Branch is asked to report on it, so that it is publicized in the UNA press.

Seven Branches have received main office support for St. Nicholas/Xmas parties this year. *Six of them received financial assistance* and have written press accounts of the party, complete with photographs.

I personally had accepted an invitation to attend a St. Nicholas party of one of these Branches, Br. 214, Newark, N.J. and agreed to actively participate in the children's program. This party turned out to be an occasion to promote the UNA. A table was set up with information brochures and promotional materials on the UNA and was made available to parents and party guests. A UNA sales representative was invited to mingle with the parents and other guests during the party.

Similarly, on December 11, 1988, two of our sales representatives, upon prior invitation, attended the St. Nicholas party sponsored by Branch 59 in Bridgeport, CT. A crowd of 120 children and parents attended. Our salesmen had a chance to address the parents of these children and to promote the UNA

As you can see, fraternal activities provide opportunities for alert UNA secretaries, salesmen or other organizers to secure leads for future UNA business.

During September, October and November I accompanied Supreme officers and advisors to organizational meetings of the following Districts, where I addressed the District and Branch leaders present, about fraternal activities taking place and plans for the coming year.

1) New York District
2) Newark District
3) Jersey City District
4) Baltimore District

HONORING MEMBERS FOR FRATERNALISM

The annual selection of the *"UNA FRATERNALIST OF THE YEAR" is in its third year.* UNA's winner becomes UNA's candidate for the National Fraternal Congress's "Fraternalist of the Year Award". This a five month process, which involves numerous details starting from communicating with local Branch and District leaders and ending at writing press releases on the event to honor the winner.

In 1988 this campaign culminated in *Lew Blonarovych*, from Richmond, VA., being named "UNA Fraternalist of the Year 1988". The selection was made in August and the ceremony to honor him took place in November, in Baltimore, during the district organizational meeting. Along with the winner, there were three honorable mention winners, namely, Dr. Mychaylo Snihurowych of New Haven, CT; Mr. Omelan Twardowsky of Newark, N.J.; and Mrs. Mary Bobeczko of Cleveland. Framed Honorary Certificates were sent to these members.

For the year 1989, in order to get the UNA Districts involved, the UNA Districts are being asked to select a UNA DISTRICT FRATERNALIST OF THE YEAR and inform yours truly of their choice. The district winners automatically become candidates for the UNA FRATERNALIST OF THE YEAR.

HONORING UNA FAMILIES

On the occasion of the 95th Anniversary of the UNA and in order to focus attention on the importance of the family in today's world, as well to show our appreciation to UNA families, it was decided to honor 100% UNA FAMILIES, i.e. those UNA families, in which all members were members in good standing as of January 31, 1989. This campaign was announced in September 1988 and carried into the anniversary month of February. Close to 700 certificates were prepared and will be forwarded to UNA Districts, which are planning affairs where these families can be honored. This has already been done in New York. Youngstown District is planning such an affair for June 4, 1989.

SPECIAL PROJECTS

XMAS CARDS TO UKRAINIAN *SERVICE PERSONNEL*

The drive to collect names and addressed of *UKRAINIANS IN THE U.S.* and *CANADIAN ARMED FORCES* and send them CHRISTMAS CARDS was repeated in 1988. 31 cards were sent to our servicemen and women all over the world. This exceeded previous year's response by almost 20%.

AN EVENING FOR DR. DAVID MARPLES.

I assisted the Supreme Executive Committee in making arrangements to hold an evening for Dr. David Marple's introduction of this new book, *The Social Impact of the Chernobil Catastrophe*, at the Ukrainian Institute, in New York City, on October 26, 1988.

ESSAY/POSTER CONTEST

THE UNA UKRAINIAN ESSAY/POSTER CONTEST — TOPIC: WHAT DOES UKRAINE'S MILLENNIUM OF CHRISTIANITY MEAN TO ME? The contest was launched in August 1988. Letters were sent to over 300 addresses of Ukrainian schools in U.S. and Canada, or to places where there might be a Ukrainian school. Initially seventeen schools expressed their willingness to participate in the contest. Out of these, twelve schools lived up to their commitment. Schools completing sending in their essays and posters by the end of the first week of December. Due to various reasons, the judging was completed in February. Winners were announced in February and award certificates were printed and delivered in April.

The contest was an eight month project requiring the following involvement on the part of the fraternal activities coordinator:

1) communicating with the judges, including travel to deliver and pick up posters, essays and other materials.

2) communicating with schools to notify them of the progress of judging, informing them of the identity of the winners, securing information on and photos of the winners, preparing award plaques and certificates, and preparing information for publication in the UNA press.

3) communicating with and travelling to the award plaque maker, in order to properly prepare award plaques.

4) communicating with the printers to prepare twelve separate award certificates.

5) preparing articles about the contest in the UNA press.

There are plans for another essay contest in the future.

The schools participating in the essay/poster contest were supplied with names, addresses and phone numbers of local UNA officials from Branch officers to Supreme officers, and were asked to invite them to participate in the distribution of the essay/poster contest awards.

UNA involvement with the essay or poster contests involving Ukrainian themes is an excellent fraternal activity and should be continued for several reasons:

1) the UNA is benefitting the Ukrainian community by supporting "Ridna Shkola", providing stimulation and incentives for students of "Ridna Shkola" to become involved with Ukrainian topics, and in a wider sense, encouraging the study of Ukrainian culture and heritage.

2) by focusing on students, the UNA is involved with activities which benefit Ukrainian youth.

3) the contest provides favorable publicity for the UNA in the Ukrainian community.

4) in the localities where the Ukrainian school participated in the contest and where students won prizes, opportunities are provided for local UNA organizers, to be considered in a favorable light, as well as to make valuable contacts with the students, their parents and friends of the family. These contacts can eventually lead to recruiting new members and increased insurance sales.

SURVEY OF BRANCH FRATERNAL ACTIVITIES

The fraternal activities coordinator conducted a survey of fraternal activity among our Branches for the calendar year 1988. Questionnaires were sent out to the Branches in February and a summary report was submitted to the National Fraternal Congress at the end of May 1988. Over seventy Branches responded. This is approximately a ten percent increase in response compared to the previous year.

PRESS

Since March 1987, every two weeks I have been writing a column on fraternal topics for *THE UKRAINIAN WEEKLY* and a similar column in *SVOBODA* in Ukrainian. In addition to the fraternal column, I have been writing other articles and press releases on fraternal topics and Ukrainian community affairs.

PLANS AND SUGGESTIONS

In addition to the Scholarship program, main office support of St. Nicholas/Xmas parties, the annual Father's Day celebration at Soyuzivka and UNA support of senior citizens' activities, I would like to see the following activities continued to that they become annual affairs;

1) selection and honoring UNA Fraternalist of the Year, with a corresponding selection of a UNA District Fraternalist of the Year, as explained earlier in this report.

2) sending of Christmas cards to servicemen and women.

3) greater UNA Branch cooperation in filling out and returning their questionnaires to report on their fraternal activities for the previous year.

4) continuing to hold essay or poster contests in cooperation with Ukrainian schools in U.S. and Canada, for reasons already mentioned earlier.

5) continue a program of matching funds to provide encouragement and assistance to Branches, which show initiative to sponsor fraternal activity.

Other activities which I would like to see as permanent events among our Districts or Branches:

6) blood banks in local areas — arrangements can usually be made through the local chapter of the Red Cross. A minimum of 30 donors is needed to have a blood drive.

7) an ongoing campaign to send clothing to Ukrainians in Brazil or Poland.

I would like to suggest the following improvements to improve UNA Branch activities:

1) Closer contact among members of the same Branch or groups of Branches. A good means would be a monthly or bimonthly news bulletin to all Branch members.

2) more emphasis on visiting sick members or attending member's or his/her relative's funeral services.

3) Branches or Districts conducting more fund raising affairs to finance fraternal activities, worthy causes in the Ukrainian community or charitable affairs. The UNA main office is more inclined to support activities, where the local Branch has already taken the initiative.

4) holding of *more family type affairs.* The growth and health of the Ukrainian family should be encouraged.

5) holding activities connected with filling the needs of *senior citizens.* The UNA's building a home for *seniors at* Soyuzivka and its support of senior citizens' groups is a step in the right direction.

6) making it a requirement in the UNA constitution that a UNA Branch show a *minimum number of fraternal activities,* through reports, press releases and financial reports.

7) instituting a system of financial incentives which reward Branches according to the number and type of fraternal activities held, numbers of members involved, hours devoted to fraternal affairs, etc. This is nothing new. Other fraternal organizations have been doing this for a long time.

Thank you for your attention.

Д-р М. Куропась відкрив дискусію над звітом.

Марія Душник запиталася, як виглядає збірка одежі для українців у Бразилії і Польщі. Відносно того, що він хотів би, щоб у статуті УНС було, що кожний Відділ УНСоюзу мусить бодай раз у році влаштувати якусь братську імпрезу сказала, що це не є реальне, бо є різні відділи і багато з них не спроможні це зробити.

Андрій Воробець відповів, що якщо б зайшла така потреба, щоб перевести збірку одягу, то це можна зробити. Дотепер ніхто не звертався до нього в тій справі. В дальшому сказав, що багато братських Союзів мають спеціяльні вимоги відносно діяльности їхніх відділів. Коли одному Відділові вжко перевести братську діяльність, він може получитися з кількома Відділами і спільно щось влаштувати.

Анна Гарас звернула увагу, що справа відзначення родин є дуже небезпечною і може наробити більше клопотів, як добра. Є дуже важко встановити котра родина повинна одержати таке відзначення. Відносно посилки одежі до Південної Америки і до Польщі сказала, що цим займається вже від давніх років СУА і УНСоюзові вже не потрібно цього робити. Це зрештою було б завеликим обтяженням для багатьох секретарів.

А. Воробець вважає, що конечним є вшанувати ті українські родини, які 100-відсотково є союзовими родинами. Щодо збірки одежі, то він не мав на думці, щоб це робили всі Відділи, але коли якийсь Відділ хоче це робити, то воно нікому не пошкодить.

Текля Мороз висловила признання А. Воробцеві за його працю в ділянці координатора братської діяльности.

В. Дідюк запитався, який був відгук на запитник, що він був вислав до шкіл українознавства. Які були організаційні висліди з Миколаївських вечорів, чому він не взяв участи в Окружних Зборах Торонта. Попросив, щоб допоміг Окрузі Торонта влаштувати святкування 95-ліття УНСоюзу.

А. Воробець сказав, що запитник був висланий до всіх шкіл українознавства — як цілоденних так і суботніх із запитом, чи вони хотіли б прилучитися до конкурсу на есеї або афіші з нагоди 1000-ліття Християнства на Україні. На понад 300 шкіл, до яких вислано запитаники, 17 шкіл з Америки і Канади відповіли, що візьмуть участь у конкурсі. Остаточно в конкурсі взяли участь 12 шкіл — біля 500 учнів. Із двох шкіл з Канади, учні виграли нагороди. Такі конкурси є вартісні під кожним оглядом — молодь включається у суспільну роботу, вчиться української мови і історії, а теж запізнається ч УНСоюзом. Для секретарів це є добра нагода використати її для організаційних справ. Влаштування свят Миколая є теж корисним і потрібним — чи вони причинилися до приєднання членів, він не знає і не може відповісти на те питання, бо то не є його ділянка праці. На питання, чому він не взяв участи у зборах Округи Торонта відповів, що він бере участь у тих зборах чи інших імпрезах тільки тоді коли є делеґований Екзекутивою УНСоюзу. Відносно того, щоб він допоміг Окрузі Торонто у влаштуванні святкувань 95-ліття УНС сказав, що він радо поможе, як Екзекутива дасть йому доручення це зробити.

Ґльорія Пашен запиталася, які були критерії для того, щоб бути вибраним союзовцем року, ркий був склад жюрі й чому не було подано в пресі прізвищ тих, що були наіменовані на це відзначення. Попросила, щоб він дещо більше розказав про школи і учнів, що взяли участь у конкурсі.

А. Воробець відповів, що критерія для вибору союзовця року є, що він мусить бути активним членом УНС і мусить заслужитися своєю працею для УНСоюзу. В цьому році пропонується, щоб кожна Округа вибрала окружного союзовця року. Це є подумане на те, щоб спонукати Округу до братської діяльности. Есеї і знимки дітей, які виграли конкурс, будуть поміщені на сторінках „Свободи". В „Українському Тижневику" вже появилося звідомлення про цей конкурс. У склад жюрі для вибору союзовця року входили: Анна Гарас, д-р Я. Падох і д-р Б. Гнатюк. В склад жюрі для оцінки есеїв входили: д-р Федоренко, д-р Гурин і мгр Ліна Данчук.

С. Гавриш похвалив його працю, як координатора братської діяльности. Заперечив однак його твердження, що він помагав Філядельфійській Окрузі при влаштуванні Союзового дня. Він був там гостем, роздавав союзову інформативну літературу та пропагував УНСоюз, що є дуже добре і корисно. Відносно влаштування св. Миколаївських вечорів сказав, що Відділи УНС можуть успішно влаштовувати їх там, де немає шкіл українознавства, чи інших молодечих організацій, які вже давно це постійно роблять. Ще раз підкреслив, що багато того, що робить А., Воробець, є корисне і потрібне.

Д-р М. Куропась сказав, що на його думку, братська діяльність А. Воробця ограничується до Округ, які є в околиці Головної Канцелярії УНС. Дальше положені Округи, як Чікаґо, Клівленд і т.п. не є охоплені його братською діяльністю. Це саме відноситься і до Канади.

А. Воробець погодився з твердженням, що УНСоюз є там, де є його члени. Він кожночасно є готовий їхати туди, де його просять і куди він дістане дозвіл від Екзекутиви, щоб туди поїхати. З Округи він одержав дуже мало листів з проханням про інструкції чи допомогу.

Д-р І. Флис підкреслив, що братська, діяльність мусить діяти в УНС — без неї не буде УНСоюзу як установи, залишаться лише гроші. Потреба братської діяльности є незаперечна — вона є підставою існування УНСоюзу. Всю ту діяльність фінансує УНСоюз. Ствердив, що А. Воробець має багато праці і йому треба помочі. Зі своєї праці він вив'язується добре. Братська діяльність у великій мірі допомагає продавцям забезпечення УНС приєднувати членів. Дав признання А. Воробцеві за його добру і віддану працю. Попросив щоб усі члени Головного Уряду дали йому повну піддержку та допомогли йому в його намаганнях оживити по Округах братську діяльність.

В. Сохан. дав внесок, щоб прийняти звіт координатора братської діяльности, А. Воробця.

Мгр І. Гервик піддержав внесок.

Звіт прийнято одноголосно.

Звіт професійного продавця забезпечення Миколи Бойка

1989 is showing continued growth in Department activity. Production is rising, additional classes and sales seminars are planned for later this year, and new marketing ideas are being tried out.

Since the last report, we have added one part-time sales person in the Home Office. Lon Staruch is a part-time agent for us in Jersey City. He is a retired engineer from AT&T, and also sells real estate part-time.

We are still looking for additional people to be agents for us. There are ample opportunities for either full-time or part-time agents in areas of large Ukrainian population, such as Chicago, Detroit, Cleveland, Pittsburgh, New York, New Jersey, Philadelphia, Connecticut, Rhode Island, and of course, many areas in Canada. We welcome any recommendations and will train those we put under contract.

NEW SALES TRACKS

The backbone of insurance sales is NEEDS selling. If a need for insurance cannot be developed, the prospect will not buy. To this end, we are teaching agents several approaches to needs selling. Two of these are Capital Needs Analysis and Pension Maximization. Copies of training manuals are present here for your inspection. Another point that I stress is that if a need is found and therefore a problem exists, the only way to solve the problem is to get the application signed NOW. Since a contract is not effective without money, we can now take payment for at least a quarterly premium and issue a conditional receipt, therefore providing instant coverage (subject to the conditions on the receipt). A copy of this receipt is attached to this report.

MARKETING

People like to know what their policy values are. To this end, I have programmed our computer to prepare customized illustrations for clients and prospects. These illustrations are only available for new policies, not those already in force. The illustrations will include the client's name, age, type and amount of insurance, annual basic premium, policy values from 1 to 20 years and at age 65, the agent's name and date of preparation. A sample illustration is attached to this report and illustration books are available for your inspection. Please note also that these illustrations include *dividends* and *dividend projections* as well as annual policy growth. Any agent or secretary can request this illustrations simply by calling me or writing me a letter. The only information I need is the insured's name, insurance age, policy type desired, face amount *or premium amount* desired (I can solve for face amount) and I will prepare the illustration and mail it out the next day. Illustrations are available only for whole life, life-65, and 20 pay life certificates.

Brochures are being prepared for college costs and pension ;needs. These are two very big needs markets. Depending on acceptance and effectiveness, more will follow. Draft copies of these brochures are attached to this report.

This year we will be setting up an insurance booth at Soyuzivka on weekends during the summer. We will be able to offer insurance counselling and if severely pressured, will even consent to writing additional insurance.

TRAINING

As I stated in previous reports, the backbone of insurance sales is the branch secretary, and my interest is in offering to develop and enhance the secretary's ability to sell more and larger policies. Due to insurance regulations, this may require a regular insurance license. Last year we ran two insurance classes — one at Jersey City and one at Lehighton, Pennsylvania. Eight people were prepared to take the state insurance exams. I am planning a class this fall in the Philadelphia area as well as central New Jersey. A sales seminar weekend is also planned to be held at Soyuzivka for interested secretaries in New York, Connecticut, and Massachusetts.

ASSISTING SECRETARIES WITH SALES

Once again, I repeat my offer to go out on sales calls with secretaries to assist in complicated sales. Since these sales normally amount to much larger amounts of insurance, I would have to sign the application if it exceeded the state regulations for our unlicensed secretaries, but this case will belong to the secretary. I will receive no part of those commissions. I have had some acceptance of my offer and would like to see more.

With all of the above activities, I have also maintained a personal production which is in excess of one-half million dollars of insurance for this year, and averageing over $430 of annualized premium per certificates and over $1,250 of annualized premium per month.

My future plans are to continue efforts to increase the sales force in Jersey City and its environs, to develop a contract competetive with other fraternals for our sales force, to continue developing marketing strategies to increase production, and to offer my professional expertise to branch secretaries in order to help them increase their production in any way I can.

Д-р М. Куропась відкрив дискусію на звітом.

В. Пастушок запитався, чи він не вважає, що конечним є переробити цілком аплікації, якими тепер користується УНСоюз.

Д-р І. Флис відповів, що це питання повинно бути спрямоване до членів Екзекутиви. Поінформував, що Екзекутива вже поробила заходи в тій справі — актуарій вже працює над проєктом нової аплікації.

Ґльорія Пашен погратулювала М. Бойкові за його звіт та способи, які він вживає та дораджує вживати, щоб переконати особу про потребу забезпечення.

Д-р М. Куропась піддержав свою передбесідницю і сакзав, що М. Бойко не лише знає забезпеченеве діло, але також знає, які є потреби такого забезпечення.

Мгр І. Геврик дав внесок прийняти звіт професійного продавця забезпечення, М. Бойка.

Т. Максимович піддержав внесок.

Звіт прийнято одноголосно.

Перерва на обід — год. 1-ша по пол.

Пополуднева сесія — год 2:30

Головний предсідник, д-р І. Флис відкрив наради. Запитався, чи присутні мають ще запити до М. Бойка.

Запитів не було.

Д-р І. Флис ствердив, що під цю пору справа організування і приєднування членів представляється дуже невідрадно. Доплив нових членів є підставою існування і розвитку УНСоюзу. Пересічний вік секретарів УНС є поважний і їх повинні заступити молоді люди. Незаперечною правдою є, що секретарі були і є хребтом організації. Підкреслив, що конечним є замінити тих секретарів, які поза збиранням вкладок і пересиланням їх до Головної Канцелярії, нічого іншого не роблять для УНСоюзу — не приєднують нових членів і не провадять братської діяльности. Екзекутива УНС була затруднила спеціяліста продажу забезпечення — він побирав поважну платню, але не приєднав ніяких членів. Теперішній професійний продавець забезпечення, М. Бойко вишколює майбутніх продавців забезпечення. Це не є легка справа — вона вимагає довшого протягу часу навчання.

Д-р М. Куропась сказав, відносно відділових секретарів, що від них не можна вимагати забагато. Людей, які хотіли в бути секретарями нема і тому треба шанувати тих, які є і виконують секретарську працю. Щоби мати висліди, треба інвестувати гроші — треба дати кращу винагороду секретарям за організування членів. Щоби могти заробити гроші, треба наперід видати гроші.

Д-р Я. Падох запропонував, щоб вшанувати пам'ять померлого, заслуженого секретаря, який в 1988 р. був відзначений, як організатор року, інж. Лева Блонаровича. В дальшому запропонував, щоб С. Гавриша, який має великий досвід у приєднуванні членів, реактивізувати і назначити головою організаційного Відділу. Під цю пору, коли з України, Польщі та інших держав Східньої Европи приїздять до Америки українці, є великі можливості приєднувати членів.

Мгр І. Геврик підкреслив, що усіх треба трактувати однаково. У 1988 р. він зорганізував поважне число членів і за це йому прислуговував вільний побут на Союзівці, але йому цього відмовлено.

Звіт головного редактора „Свободи" Зенона Снилика

Минулий рік, як я вже згадував у своєму звіті перед нарадами Головного Уряду УНС в 1988 році, проходив майже всеціло під знаком святкувань Тисячоліття Хрищення України і процесів національного пробудження в Україні, що було і є видно із шпальт нашого щоденника.

Хоч і затихла була справа Івана Дем'янюка після засудження його в Ізраїлі на кару смерти, спалахнула вона знов на кілька днів перед початком переслухань у справі відклику перед Верховним судом Ізраїля, коли новий ізраїльський адвокат Дов Лєвін на початку грудня „вискочив" з вікна 15 поверхової будівлі і „закінчив самогубством", а на його похороні колишній в'язень німецьких концтаборів облляв кислотою адвоката-оборонця Йормана Шефтеля, пошкодивши йому око. Ці події, як і поява деяких нових документів і статті на тему, а зокрема поява книжки визначного науковця і свідка оборони, голляндця Віллема Ваагенара, викликали цілий ряд сумнівів щодо вироку, а то й самого процесу-показухи. Я певний, що ми й в майбутньому будемо дальше інформувати наших читачів про цю справу та про події, зв'язані з нею.

Не було події у нашій громаді у вільному світі, пов'язаній із Тисячоліттям, про яку не було б згадки в нашій газеті, яка, згідно із своїм завданням бути „газетою рекорду", поміщувала довші чи коротші звідомлення про ці святкування, які, як відомо, Крайовий Комітет Тисячоліття плянує увіковічнити в пропам'ятній книзі-альбомі. Сторінки „Свободи" були, є і будуть основним джерелом для таких видань, які є причинками до історії нашого поселення у вільному світі.

Хоч і щораз більше гласности в українській пресі, як і у всесоюзній, та перебудови в Україні поширеного маштабу ще не видно. Найбільш видимі групи — нелеґальна Українська Гельсінкська Спілка і „режимна" Спілка Письменників України, борються кожна на свій лад, за більші права, за демократизацію, за мову, за очищення довкілля, за леґалізацію Церков і, взагалі, за привернення українства в Україні. На жаль, натрапляють вони на труднощі і заборола своїх таки режимників, що їх з призирством називають „командою Щербицького", якому якось вдалося пережити останню чистку Центрального Комітету КПСС. Але нема сумніву, що дух українського народу оживає, а в авангарді стоїть довголітній його П'ємонт, західня Україна. Інформуючи про всі події в Україні, про які вістки продістаються на Захід тепер швидше і різними дорогами, наша газета завжди виступає в обороні нашого народу і його провідних діячів, поступаючи обережно, вичекано, щоб не пошкодити у поборюванні нашого спільного ворога, якому наша установа і наша газета є все ще „терном в боці".

В усіх випадках, — чи це внутрішнього чи зовнішнього порядку, ми втішаємося співпрацею Екзекутиви УНСоюзу, яка хоч і перевантажена своїми прерізними справами, завжди уділяє нам часу і поради. Таку ж співпрацю ми знаходимо і в адміністрації, і в друкарні, колективно і індивідуально.

В складі нашої редакції від часу останніх нарад не було змін: на повний час затруднені редактори Володимир Левенець, Любов Коленська, Василь Дяченко, Христина Ференцевич, Раїса Руденко; затруднені частинно редактори Іван Кедрин, Ольга Кузьмович і Людмила Волянська (яка займалася редагуванням Альманаху і книжечкою в пошану Т. Шевченка з нагоди 175-ліття дня народин та заступає редакторів у вакаційному часі). Не зменшується число авторів статтей, а число дописувачів навіть зросло, співпрацю яких, часто без грошової винагороди, ми дуже доцінюємо. Бувають і нарікання, оправдані і неоправдані. Перші стараємося виправити, а другі ігноруємо, бо ... газета мусить виходити.

Всім членам Головного Уряду ми вдячні за їхні уваги, поради тощо. Бажаємо всім успішних нарад, доброго розсудку і рішучости у підході до всіх справ та у рішеннях для добра УНСоюзу, громади нашого народу.

Ред. З. Снилик на вступі подякував членам Екзекутиви на чолі з головним предсідником д-ром І. Флисом, як теж членам Головного Уряду за змогу брати участь у нарадах, звітувати перед ними, а теж прислуховуватися дискусії, пропозиціям, суґестіям, а поміж сесіями поговорити з членами Головного Уряду та поділитися думками про загально-громадські справи.

Подав, що сьогодні рано одержав вістку, що арештовано Вячеслава Чорновола і засуджено його на 15 днів ув'язнення. Ствердив, що події в Україні йдуть таким скорим темпом, що переганяють „нас". Населення України пильно слідкує за тим, що робить українська імміграція. Редакцію „Свободи" відвідують різні науковці з України і вони зі захопленням і зацікавленням оглядають річники „Свободи". Ці річники роблять на кожного з них кольосальне враження. Ствердив однак, що процес національного відродження в Україні проходить повільніше, як в країнах Прабалтики, чи в Грузії. Відповідь на це ясна — жадна країна Совєтського Союзу не була так зрусифікована, як Україна. З багатьох листів з України можна довідатися про тамошнє релігійне життя. Багато вісток приходить від Пресової Служби, Гельсінкської Спілки, від д-ра Анни Галі Горбач з Німеччини, як теж від різних держав світу. Під цю пору конечним є знання та вживання Української мови. Теж треба дати повну піддержку мистцям з України.

Дискусія

Ґльорія Пашен веде нарадами.

В. Пастушок попросив, щоб ред. З. Снилик повторив своє слово англійською мовою.

Ред. З. Снилик повторив це саме слово по англійськи.

Текля Мороз висловила признання „Свободі" за подавання вісток з подій в Україні, що дуже помітним є, що приїздних з України захоплює знання і вживання української мови на еміграції. Відносно дописів у „Свободі" попросила, щоб їх подавати так, як вони були написані. „Свобода" часто скорочує так, що вони не роблять ніякого сенсу.

Ред. З. Снилик відповів, що редакція має свої правила, згідно з якими поміщує всі дописи. Коли в статті є поміщене теж і оголошення або збіркова листа, то ту частину допису редакція викреслює і не поміщує.

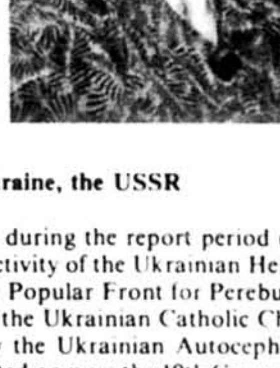
Анна Гарас теж ствердила, що ті, що приїздять з України є захоплені рівнем знання української мови, якою користуються молоді українці тут на іміґрації. Те саме відноситься до української преси і культурного життя іміграції. Висловила жаль, що скрипаля-віртуоза, Бориса Крису, якого приймала українська громада Аллентавну і околиці, представлено як мистця з СССР, а не як мистця-українця.

В. Дідюк ствердив, що преса УНСоюзу — „Свобода" і „Український Тижневик", стоїть на поземі у відношенні подавання вісток про події на Україні та взагалі події в діяспорі. За те належить дати признання головним редакторам обидвох часописів.

Проблема є з поштовою доставою, як в Америці так і в Канаді. Конечно треба щось зробити в тому напрямі, щоб наладнати це надомагання. Порушив справу передплати „Свободи" для жінок-членок УНСоюзу. Сказав, що вже найвищий час, щоб передплату дочисляти жінкам до їхньої вкладки.

Ред. З. Снилик відповів, що відносно поштової доставки зроблено все, що можна було в тій справі зробити — треба тепер, щоб передплатники робили зажалиння до поштових урядів на місцях. У справі передплати жінок він не може забирати голосу — на це питання може відповісти хтось із членів Екзекутиви.

Звіт головного редактора „Українського Тижневика" Роми Гадзевич

The past year has been an exciting one in terms of developments in Ukraine, and The Ukrainian Weekly's pages, I believe, have reflected that fact. Last year, perhaps more than ever, The Weekly proved how invaluable it is in keeping our Ukrainian community and interested observers, members of the U.S. Congress and the administration, as well as members of the Canadian Parliament informed about events in Ukraine by publishing news and analyses that simply were not available elsewhere.

News about Ukraine, the USSR

Among the stories covered during the report period (May 1988 to May 1989) were the activity of the Ukrainian Helsinki Union, attempts to establish a Popular Front for Perebudova in Ukraine, the resurgence of the Ukrainian Catholic Church and the first moves to renew the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church. Also reported on were the 19th Communist Party Conference in the USSR and elections to the new Congress of People's Deputies, the establishment of the Ukrainian Memorial Society whose goal is to expose the truth about the Stalin era, the outspokenness of the Ukrainian Writers' Union, the work of the Taras Shevchenko Ukrainian Language Society, and the cooperation of various groups of national rights activists under the aegis of the Coordinating Council of Patriotic Movements.

No less important were ecological issues in Ukraine, which have come to the fore in the aftermath of the world's worst nuclear accident that occurred at the Chornobyl power plant in Ukraine three years ago. Also focused on were the future of nuclear energy in Ukraine, industrial pollution in the republic, and the mysterious disease that has struck the children of Chernivtsi.

Much attention was given to current affairs in the Baltic republics which have pushed perestroika, glasnost and demokratizatsia farther than anyone could have imagined, and to new Soviet revelations about the Great Famine of 1932-1933.

A major role was played in the reporting of the above stories and issues by three scholars who have been contributing their analyses to The Weekly for several years now: Dr. David Marples, Bohdan Nahaylo and Dr. Roman Solchanyk.

During the report period, The Weekly also published quite a number of special pages and spreads dealing with events and groups active in Ukraine. Among the topics covered in special photo layouts were: official commemorations of Taras Shevchenko anniversaries in Kiev; mass public meetings in Lviv during the summer of 1988 on the eve of the Communist Party Conference; unofficial Millennium celebrations held in the forests near Zarvanytsia and in Kiev; presentations of the Ukrainian Youth Theater-Studio in Lviv; graphics from Lviv depicting the brutal events of "Bloody Thursday"; the activity of the Lev Society in Lviv; pre-elections rallies in Kiev and Lviv; and an exhibit of works by four artists from Ukraine.

These photo spreads, we felt, provided our readers with visible proofs of the dramatic recent events in Ukraine, intensifying the stories told on our news pages.

Other major news stories

Still other major news stories covered were the U.S.-Soviet summit in Moscow and the historic reception for dissidents at the U.S. ambassador's residence, Spaso House, during that meeting, meetings in Moscow between members of the U.S. Congress and the USSR Supreme Soviet and the participation of scores of dissidents in the sessions and receptions; and the Vienna Conference on Security and Cooperation in Europe, held as part of the continuing Helsinki process.

Of course, the Millennium of Christianity in Ukraine also was the subject of much focus as The Weekly reported on celebrations in Rome, South Bound Brook, Washington, Ottawa, Kiev, London, Czestochowa (Poland), Prnjavor (Yugoslavia) and elsewhere.

The John Demjanjuk case continued to make headlines, as did the work of the U.S. Commission on the Ukraine Famine. There was news as well about alleged anti-Semitism on the presidential campaign of George Bush, the defection of 197 Ukrainians from Poland while on a bus trip to Rome; a symposium on Taras Shevchenko that brought together scholars from Ukraine and diaspora in New York; the Vatican's demand for the resignation of Bishop Isidore Borecky of Toronto; and the Fifth World Congress of Free Ukrainians.

Headline makers included recent arrivals from Ukraine, among them Petro Ruban, the Rev. Vasyl Romaniuk and his son, Taras, and Vitaliy Kalynychenko with his wife, Yaryna. The visits to the U.S. and Canada of Oksana Meshko, Stepan Sapeliak and of an officially sponsored delegation including Ivan Dzyuba, Dr. Mykola Zhulynsky, Prof. Raisa Ivanchenko and Ihor Rymaruk, were covered in detail. And, the poignant story of little Hanna Sverstiuk, who is suffering from brain cancer possibly as a result of the Chornobyl accident, was told on the pages of The Weekly.

As a newspaper of record, The Weekly published several important documents from Ukraine, including the Declaration of Principles of the Ukrainian Helsinki Union, the UHU's petition on nuclear plants in Ukraine and the program of the Popular Movement for Perebudova, among others.

Special features

Special issues during the report period included, in addition to our year-end review of the major events of 1988 and our UNA scholarships issue, a pullout prepared by Dr. Roman Serbyn about the famine of 1921-1923 in Ukraine; an issue dedicated to the third anniversary of the Chornobyl disaster; an issue devoted to the 175th anniversary of the birth of Taras Shevchenko; and another to the 95th of the Ukrainian National Association.

Other special features were: a three-part series on a conference on glasnost in Ukraine held at York University; a two-part series on a conference on religion and glasnost held in Boston by Keston U.S.A., a branch of Keston College in England; and a page dedicated to world-renowned bandurist Hryhoriy Kytasty on the fifth anniversary of his death. In a new regular feature titled "Turning the pages back...," The Weekly has tried to focus on historic events and people as diverse as Mykola Khvyliovy, Borys Antonenko-Davydovych and Petro Konashevych Sahaidachny, the Supreme Ruthenian Council and "Akcja Visla."

The UNA in The Weekly

News about the UNA was plentiful on the pages of The Weekly during the report period. Much space was devoted to UNA and UNA publications' anniversaries: the 95th anniversaries of Svoboda and the UNA, and the 55th of The Ukrainian Weekly.

The opening of the UNA's Washington Office and its valuable work were prominently featured in the paper. The Weekly enjoys a fine working relationship with the office staffers, who also serve as reporters for The Weekly and Svoboda on major events in the Washington area.

Soyuzivka was amply covered in the paper as well in stories focusing on the new management, construction and renovations, major weekends during the summer season at the resort, including an exhibit of sculptures by Peter Kapschutschenko, and on annual sports events held there.

The UNA's myriad activities — ranging from its charitable donations and assistance to Ukrainian community groups, its grant for Dr. David Marples' highly acclaimed second book on the Chornobyl accident, to its sponsorship of the U.S. leg of the North American tour of Oslaviany — all these and more were highlighted in The Weekly.

Other features on the Ukrainian National Association Forum page included the Fraternal Corner by the UNA's fraternal activities coordinator, news about district and branch activities, Young UNA'ers, information about the UNA Seniors Association, and the like.

This year, as usual, The Weekly prepared a special issue on UNA scholarship recipients.

At The Weekly

During the report period subscription fees for The Weekly were increased from $5 for members and $8 for non-members to $10 for members and $20 for non-members.

Our major problem at The Weekly as of this writing is a lack of space to fit all the news that is worth reporting to our community. We continually find ourselves having to pick and choose among articles that are submitted to The Weekly — sometimes, in the process, there are groups or individuals who are displeased that their particular story was not published. If only we had the capability of producing a larger paper, say 20 or even 24 pages when warranted, we would surely do so and thus would be able to publish so many more stories. Otherwise, we are forced to make decisions based on the relative importance a story has for the community at large or its value in telling non-Ukrainians about us and developments in Ukraine.

We also sorely need more free-lancers to submit articles on major happenings in their local communities, since a three-woman staff cannot be expected cover all events everywhere.

A word of thanks should be expressed here to our regular contributors, Myrosia Stefaniuk, Orysia Paszczak-Tracz and Myron B. Kuropas, and many others too numerous to mention who have enriched the pages of The Weekly during the past year.

Special thanks must be expressed also to our dedicated typesetter (who is second in seniority to the editor of the Weekly), Awilda Arzola. She truly is a crucial part of our team — a four-woman team, I might add.

During the year since I last reported to the Supreme Assembly, The Weekly's staffers have been particularly busy. The reasons for this are the sheer number of major developments in Ukraine and in our diaspora, the lack of Midwest and Canadian correspondents, as well as the fact that each of us took a major trip during the year in her capacity as editor/reporter, and, of course, as a representative of the UNA.

In July, Marta Kolomayets traveled to Rome to cover the principal Millennium events of the Ukrainian Catholic Church. In November, Roma Hadzewycz journeyed to the USSR — Leningrad, Kiev and Moscow — with a group of journalists and scholars under the aegis of the World Media Association. And in December, Chrystyna Lapychak participated in a citizens' exchange in Moscow called the Soviet-American Forum on Life with Human Rights.

Each of us has come back with plenty of news to report, not to mention with immeasurably important experience that has broadened our knowledge and capacity to deliver meaningful reports to our readers and our Ukrainian community at large.

We are thankful to the Supreme Executive Committee for realizing the importance of such endeavors and for allowing us to participate and report on them.

Ред. Рома Гадзевич на вступі подякувала за змогу звітувати перед збором членів Головного Уряду. Висловила надію, що всі перечитали її друкований звіт. Підкреслила деякі важливіші моменти з її звіту, а то звідомлення з важливих подій на Україні, які „Український Тижневик" так, як і „Свобода" поміщують зразу, як їх одержують з України. В дальшому подала, що члени редакції „Українського Тижневика" беруть участь у всіх важливих конференціях і подають звідомлення на сторінках „Українського Тижневика". Число дописів до „Українського Тижневика" постійно збільшається так, що не стає місця, щоб усі помістити. Піднесено висоту передплати, число передплатників поважно збільшилося. Члени редакції є повністю навантажені працею — кожна має окремі завдання. Вона сама їздила нещодавно до Радянського Союзу та подала зі своєї поїздки в „Українському Тижневику" обширне звідомалення.

Ґльорія Пашен відкрила дискусію над звітом.

Дискусія

Д-р М. Куропесь підкреслив, що рівень „Свободи" замітно піднісся за останні два роки. Відносно „Українського Тижневика" сказав, що загальна опінія є, що він є найкращий тижневик етнічних груп.

Інж. С. Куропась ствердив, що коли він приїхав був з України до Америки, він дивувався, чому американські часописи не мають т. зв. „білих плям" тобто сконфіскованих частин статтей. Йому здавалося, що в Америці немає цензури і можна поміщувти все, що хто забажає. Але так не є. Немає „білих плям", але також не поміщують надісланої, такої чи іншої статті. І це є цензура, про яку не говориться, а яка існує. Підкреслив, що „Свобода" перейшла [illegible] систему — коли не хоче помістити якоїсь с[illegible] вона її не помістить. Підкреслив, що „Свобода [illegible] про американських українців і їхнє життя в Америці.

С. Гавриш сказав, що конечним є вимагати у льокальних поштових урядів правильної достави, бо вони є відповідальні за це.

Гелен Олек-Скатт підлреслила, що на Фльориді пошта дуже зле доставляє газету і вона має багато зажалень з того приводу.

Е. Іванців ствердив, що рішення висилати „Український Тижневик" до конгресменів і сенаторів, було дуже мудре — він знє, що багато з них читають Тижневик, або зобов'язують читати його працівникам їхнього штабу та інформувати їх про зміст. Підкреслив, що англійська мова, якою користується Тижневик є найкраща, а теж його редагування є безконкуренційне. Підкреслив, що видавання „Свободи", „Українського Тижневика" як теж Союзівка є братською діяльністю. Конечним є збільшити число передплатників Тижневика, його тираж, як теж число сторінок.

Марія Душник так, як і її передбесідники ствердила, що існують поштові проблеми з доставою обох часописів. Висловила признання за поміщування в Тижневику дописів про діяльність балтійських і вірменських груп.

А. Кейбіда висловив признання „Українському Тижневикові" за його рівень. Такі похвали він почув від високопоставлених осіб Ратґерського Університету.

Мгр І. Геврик поґратулював редакторам „Свободи" і „Українського Тижневика" за високий рівень обох часописів.

В. Пастушок прилучився до своїх передбесідників підкреслюючи вартість „Українського Тижневика" та його корисну працю для української справи. Просив передати ґратуляції співредакотрам.

Д-р Я. Падох запитався, яке є число передплатників українців, а яке неукраїнців, яке число членів УНСозу, а яке нечленів і чи існує обмін матеріялами поміж „Свободою" і „Українським Тижневиком". Також і він підкреслив високий рівень „Українського Тижневика".

В. Дідюк на вступі дав признання ред. Ромі Гадзевич за її присутність та обслугу 5-го Конґресу СКВУ. Запитався, чи ще дальше існує можливість видавання „Українського Тижневика" у Монтреалі, про що була мова на одному з попередніх нарад Головного Уряду, а теж кому з американського і канадського урядів висилається „Український Тижневик".

Анна Гарас висловила признання ред. Ромі Гадзевич за редаґування „Українського Тижневика". Конгресмен Ріттер дав подібне признання їй на пресовій конференції, якv скликав після його поїздки на Україну.

Ред. З. Снилик відповів В. Дідюкові відносно вісток, які він подає з англійської преси — робить це для тих читачів, які не читають по англійськи, а хотіли б знати про все, що діється в світі.

Ред. Рома Гадзевич відповіла Е. Іванцеву в справі збільшення накладу „Українського Тижневика", що коли збільшиться число передплатиків то самозрозуміло, що й збільшиться його наклад. Щодо числа сторінок це не така легка справа, але і над цією справою треба буде застановитися.

Д-рові Я. Падохові сказала,. що вона не знає, хто з передплатників є українцем, а хто ні. Обміна матеріялами між обидвома редакціями існує. Подала, що всі сенатори і конгресмени в Америці, деякі члени парляменту в Канаді, деякі редакції американської і канадської преси, декі університети обидвох країн одержують постійно „Український Тижневик". Ствердила, що пресове покриття 5-го Конгресу СКВУ вимагало багато праці. З нею була там теж Марта Коломиєць, член редакційного складу Тижневика. Зі зворушенням розказала короткими словами про її поїздку на Україну, а теж і до Москви, де відбулась в американській амбасаді зустріч з дисидентами з України.

Ґльорія Пашен подякувала редакторам З. Сниликові та Ромі Гадзевич за дуже цікаві і вичерпні звіти.

В. Сохан вияснив питання, щоб передплати „Свободи" включити жінкам-членкам УНС до їхніх членських вкладок. Запевнив, що це станеться після повного переходу на компютерську систему.

10. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендації на прийняття звітів.

Звіт головного контролера д-ра Нестора Олесницького

This is the first year in several as auditor in charge of reviewing the affairs of Soyuzivka, that I have came back with a most positive feeling. Those of us who have visiter Soyuzivka for decades can now truly see substantive and not just cosmetic changes. In last year's report I complained about the lack of telephones, television sets and air conditioners in rooms, and lo and behold, this year there will be new "Yasinnia", the former female eployee's quorters, which for a cost of under $160.000.00 has been refurbished into seven luxury rooms with televisions, air conditioners and telephones!

A brand new worker's quarters is being constucted for this summer and will be year-round quarters for upwards of sixty employees both single and married and will be a vast change from the old „Studio" and Yasinnia. Furthermore, a recommendation made several years ago has been followed in that the Veselka building is now going to be devoid of bedrooms and will now have a video game room, exercise equipment and meeting rooms for conferences.

My further recommendations for the upgrading of Soyuzivka include the following:

a. There is need for a facsimile machine to be used both for the resort and its guests;

b. A UNA insurance booth wherein during summer weekends a UNA insurance salesman is available to both sell insurance and answer questions about it;

c. A computerized hotel/register hotel restaurant and bar system which will make more efficient the handling of member's discounts and billings;

d. The creation of a sand volley ball court rather than the current clay court; and

e. The introduction of evening swimming for adults.

It is gratifying to see that under the leadership of John A. Flis with the expert advice of Walter Kwas there is indeed a refurbishing of the infrastructure at costs which are quite economical and lead to the belief that in the future the other old buildings at Soyuzivka can be remodeled along the lines of Yasinnia.

It is hoped that other amenities such as word processors for the office, credit card ability and other modern amenities may soon come into vogue at Soyuzivka.

In reviewing the figures for the year 1988, Schedule "A" shows total deposits in the amount of $1,192,950.83. Of that figure Schedule "D" shows that the hotel income totaled $805,920.36 and that the UNA lent the resort some $359,000.00. The net loss of the estate was a loss of $263,787.33.

Schedule "E" shows the breakdown of the income with room and tax being by far the largest income element while the bar is second. In analyzing the bar income it seems that a computerized liquor system would increase Soyuzivka's net income from the sale of liquor where Schedule "C" discloses that the costs were $44,000.00 for the liquor while the income was roughly $112,000.00. My analysis leads me to think that the total income from liquor should be closer to the four one-half to five the cost of goods and that a system of this nature would pay for itself within the first summer.

In comparing the income summary from 1987 with the income summary for 1988, it is clear that income has increased by nearly $100,000.00 from $715,000.00 in 1987 to $806,000.00 in 1988. In comparing disbursements for 1987 with disbursement in 1988 the 1987 disbursements were $931,000.00 while the 1988 disbursements or hotel expenses were $1,070,000.00 an increase of roughly $140,000.00. However, it is abundantly clear that much of the disbursements had to do with capital improvements to the tune of $81,000.00 and the purchase of new furniture and equipment to the tune of $41,000.00.

In reviewing Schedule "A" it is clear that deposits from November through May averaged close to $50,000.00 and as such represent the time period during which specialized activities need to be introduced to Soyuzivka so that the inclrease in income can not only meet but exceed expenses during that same time period. As indicated in my prior Annual Report, it is important that Soyuzivka be a year round resort with both indoor and outdoor activities and it is pleasant to see that the master plan to which I referred last year is apparently beginning to take shape.

I still believe that the main house should remaip as an auxiliary hotel and kitchen and that a new 100 room facility should start being built to hold the UNA Convention in the 100th year of the UNA's birth in 1994. I still believe, even more strongly, that housing should be built around and on Soyuzivka for purposes of sale to mebers of the UNA and others so that the year round activity would be accelerated.

I commend the new management of Soyuzivka for their innovative steps and the fact that they are willing to take chances and spend money. I urge the membership to take advantage of this most precious asset of the UNA and to utilize our estate to the fullest.

Annexed to this report are the following schedules:

1. Schedule "A" — An analysis of cash deposits and cash disbursements for 1988;
2. Schedule "C": — Analysis of disbursements for 1988;
3. Schedule "D": — Analysis of cash deposits;
4. Schedule "E": — Income summary; and
5. Schedule "F": — Breakdown of income summary.

ANALYSIS OF CASH DEPOSITS AND CASH DISBURSEMENTS FOR 1988

	Deposits	Disbursements
January	59,524.86	58,007.03
February	40,935.45	33,865.73
March	33,085.30	49,605.13
April	41,641.65	46,960.20
May	54,851.38	88,959.28
June	125,323.51	102,468.97
July	224,835.53	160,942.68
August	191,439.09	211,881.46
September	148,396.00	166,701.52
October	152,606.58	153,988.18
November	53,029.31	54,312.27
December	67,282.17	63,585.44
TOTALS	**1,192,950.83**	**1,191,277.89**

Book Balance January 1st, 1988	2,111.44
Deposits January 1st to December 31st	1,192,950.83
Sub-Total	1,195,062.27
Less Disbursements 1988	1,191,277.89
Book Balance January 1st, 1989	3,784.38
Book Balance Ellenville National Bank As Per Bank Statement January 1st, 1989	$3,784.38

SOYUZIVKA

ANALYSIS OF DISBURSEMENTS 1988

Food	133,676.36
Bar Liquor	44,438.52
Bar Misc.	8,708.64
Snack Bar	20,187.46
Gift Shop	40,059.92
Kitchen-Dining Rooms	25,107.14
Housekeeping	30,330.90
Net Wages	238,766.94
Tax on Wages	89,898.01
Electric, Gas & Fuel	78,620.68
Gratuities	54,150.00
Camps	1,115.38
Sundries	8,364.68
Repairs & Maintenance	56,281.71
Real Estate Tax	53,310.84
Insurance Expense	51,564.00
Transport	1,144.73
Telephone	9,228.02
Office Supplies	3,676.39
Professional Fees	6,117.50
Refunds	3,985.35
Entertainment	33,631.25
Advertisement	276.25
Bank Charges & Bad Checks	23,434.72
Medical & Hospital Plan	13,115.13
Sales Tax	40,517.17
	1,069,707.69
Capital Improvements	80,818.65
Furniture & Equiptment	40,751.55
	1,191,277.89

SOYUZIVKA

INCOME SUMMARY JANUARY THRU DECEMBER 1988

Room & Tax	284,554.12
Food	84,924.08
Room Deposits	51,912.60
Lviv Childrens Camp	66,556.48
Tennis Camp	8,930.00
Dance Camp	9,949.00
Teachers & Credit Union	13,862.75
Food & Room Totals:	520,689.03
•••	
Main Bar Registers 1 & 2	58,516.90
Banquet Bar	27,490.73
Dining Room Bar	8,532.16
Service Bar - Rec. Hall	17,972.40
Bar Totals:	112,512.19
•••	
Gift Shop:	50,121.23
•••	
Snack Bar	23,284.71
Pepsi & Sodas	4,505.95
Cigarettes	2,283.51
	30,074.17
•••	
Telephone Commission	1,134.53
Telephone Calls	209.56
Laundry Machines	1,265.65
Game Machines	252.50
Pool	3,268.00
Gratuities	55,740.20
Gate	29,743.00
Xerox	19.55
Cable T.V.	255.35
Church Society	444.50
Postage	31.17
Rentals, Furniture, Etc.	159.73
	92,523.74
GRAND TOTAL	**805,920.36**

Демонстрація за литовську незалежність у Монтреалі

У суботу 31-го березня, коло 2-ої години по полудні, близько 400 монтреальців зійшлися перед совєтським консулятом на демонстрацію за литовську незалежність. Люди тримали кольорові написи і національні прапори та вигукували: „Литва!" „Де є демократія?".

За якийсь час Арунас Стаскевічіюс, президент монтреальського відділу Литовсько-канадського суспільства виступив з промовою, підкреслюючи, що відколи Литва проголосила свою незалежність 11-го березня, Москва повела політичний, економічний і мілітарний натиск на Литву. Він також людям пригадав, що це не є антисовєтський протест, а демонстрація за литовську незалежність. Закінчуючи свою промову, він дякував естонцям, українцям, литовцям, мадярам, чехам та словакам за їхню підтримку.

Демонстранти оплескували, коли А. Стаскевічіюс та д-р Мільда Даніс, член Литовського екзекутивного комітету Монтреалю, зайшли до консуляту, щоби зустрітись із консулом Віктором Батуровим. Йому вручено лист про „нашу журбу про ситуацію у Литві", як сказав А. Стаскевічіюс. Лист буде переданий президентові Горбачову. Д-р Даніс вказала, що В. Батуров пояснив, що Горбачов пробує рятувати свій уряд. Він запевнив, що будуть переговори.

Олена Гарасимович

Інтерв'ю з унікальною людиною

Звичайно ми пишемо про події щоденного життя, про організації, мистецькі одиниці, релігійні, політичні тощо. Дуже рідко зустрічаємо в пресі статті про людей, які вирізнились між нами, а в цьому випадку — унікальних.

Зовсім несподіва чи радше випадково попав я до поліційного музею, до того часу, признаюсь, не знав, що такий існує, і на своє велике здивування побачив там щось таке, що мені, як то кажуть, не снилось.

На одній із виставових стін кинулось мені в ввічі „Юкрейнієн". Підхожу ближче і своїм очам не вірю. Довгий ряд різних виробів із шкіри від різного роду сідел до різної упряжі для коней і прізвище того, хто їх виробляв: Юрій Кравець — українець. Якщо не помиляюсь, було їх понад 20 і під кожним з них було допесано, що це зробив українець. Річ ясна, що це мене приємно зворушило і я негайно звернувся до керівника музею, який з великим захопленням розказав мені про високої кваліфікації римара, який не тільки був найкращим фахівцем, якого вони досі мали, але також скромною і всіми шанованою людиною, яка надовго залишиться в їх пам'яті. Тут я не додаю ні одного слова, до того, що почув від директора музею, який показував мені усі його експонати, а при тім на кінець сказав: „Перед тим, як я став директором музею, я працював на вулицях Ню Йорку понад 20 років. Мушу признатись, що з усіх етнічних груп цього великого міста ми з українцями мали найменше проблем. Взірцевим ремісником і сьогодні заслуженим громадянином нашої країни є Юрій Кравець".

Озброєний такими відомостями я ще того ж дня поїхав на адресу, яку дали мені, щоб відвідати цю унікальну людину, а при тому оглянути його робітню. Докладно оглянувши зразково упорядковану робітню, я був ще більш зачарований цією людиною.

Пане Кравець,— звернувся я до нього, — розкажіть дещо про себе.

Походжу я з Ярославського повіту. Ремесла цього навчився від свого батька. Коли мені було дев'ять років, батько привчав мене виробляти шкіряні речі для домашнього вжитку, а також сідла для коней. Мене як молодого юнака та праця цікавила і згодом я все більше допомагав батькові і таким чином за кілька літ я вже багато навчився і дістав признання від батька, що маю легку руку до такої праці. Це мене ще більше підбадьорило, і вже в наступних роках я став головним помічником батька. Пройшло знову кілька літ, і тато сказав: „Тепер, сину, ти опанував це ремесло до тої міри, що сам можеш провадити римарську робітню окремо".

Юрій Кравець у своїй майстерні.

Питання: А що було далі?

Відповідь: Прийшла Друга світова війна. В 1940 році мене вивезли на примусову роботу до Німеччини. Мабуть так, як і інші українці, я попав на дуже неприятливі „фармерські" поля, де я іноді мусів працювати по 18 годин денно. Був час, що, здавалось, не витримаю, бо й господар, до якого я попав, чомусь був наставлений до мене вороже, старався витиснути з мене останню краплю моїх сил. Але не було ради, терпів і все сподівався, що такий стан скоро скінчиться. Аж, нарешті, скінчилась війна, і я мав нагоду покинути ненависного фармера. Тоді я перейшов на працю до американської армії, розладовуючи вагони з продуктами, призначеними для американського війська. Там я одружився і виїхав до Америки, де спочатку працював у фабриці, яка виробляла шкіряні вироби. Це було у Массачусете у 1951 році.

По якомусь часі я довідався з преси про існування в Ню Йорку найбільшого у світі шкіряного варстату. Це мене, розуміється, зацікавило, і вже в 1954 році я там дістав працю за своїм фахом, а також доповнив своє римарське знання, головно засвоїв американську термінологію. Там я працював повних 14 років до часу, коли вони замкнули двері.

П.: Що ви робили далі?

В.: Подався на працю до міської поліції в Ню Йорку. Там я почувався, як вдома, бо міг застосувати своє знання, яке я дістав від батька. Виробляв нові сідла, а найбільше поправляв старі, і все інше, що було потрібне для „умундирования" коней. Я дуже скоро здобув повне довір'я, бо моєю працею всі були захоплені. Я реставрував сідла за 100 дол., за які вони платили перед тим по 700 дол. (направлені в Англії і далеко не такої якости, як вони діставали від мене).

П.: Як довго ви там працювали?

В.: Дуже швидко рознеслася вістка про мене як висококваліфікованого римаря і майже кожного дня приходили відвідувачі до моєї робітні. Вони подивляли інструменти, які я вивіз ще з України, і ті, які я вже сам тут в Америці випрацював. Хоч моїм фахом були сідла, я робив і всю упряж, потрібну для коней. Належав до профспілки, відділ 237, єдиної на всю Америку.

П.: Які нагороди ви отримали і від кого?

В.: Їх всіх тяжко перелічити. Від відділу поліції, де я працював, від головної команди, від поодиноких офіцерів, для яких я робив окремо, від міста, себто від мейора Кача (двічі), від профспілки. Дуже багато було написано про мене в „Дейлі Нюз", Ню Йорк Таймсі". Крім того, двічі був на телебаченні.

В 1981 році під час інавгурації президента Рональда Регена у Вашінґтоні брали участь різні кінні загони поліції з цілої країни. Головний провідник міської поліції з Ню Йорку сказав мені, що нюйоркська поліція кінноти мала найгарнішу упряж завдяки моїй праці.

Юрій Кравець мав неоднократні інтерв'ю з пресою і при кожній нагоді він підкреслював своє українське походження.

Ю. Кравець вже три роки на заслуженій емеритурі, є членом 194-го Відділу Українського Народного Союзу.

Микола Чорний

Д-р М. Куропась...

(Закінчення зі стор. 1)

бутнє. Про це д-р Куропась писав на сторінках „Українського Тижневика" у першому числі 1990 року і це саме повторив у Києві. На його думку Україна до 1993 року стане вільною республікою у федерації з СССР, а в 1996 році самостійною, незалежною державою.

Цікава для д-ра М. Куропася була зустріч з працівниками Т-ва „Україна", куди запросив його заступник голови Станіслав Лазебник, щоб і їм подати інформації про українську еміграцію.

Виїжджаючи у свою коротку поїздку, д-р М. Куропась дістав в Чикаґо з жидівських кіл адресу Макса Котляра в Києві, з яким мав нагоду зустрітися та поговорити на тему українсько-жидівських стосунків, які йому лежать дуже на серці. М. Котляр дуже високо цінить українців, як інформує д-р М. Куропась, і ставиться до співжування незвичайно прихильно. Ту саму прихильність завважив д-р М. Куропась у розмовах з представниками жидівських, польських, російських груп в рамках НРУП, на яких були також діячі Руху. Як виказалося, найбільшу неприхильність до українців ширять жиди з-поза кордонів України, на Заході та в ЗСА. Тим часом на місці погромів, які мали бути 25-го березня, жиди вивозили свої родини з Москви і Ленінграду саме до Києва.

З такими інформаціями, як теж що видання антисемітської книжки в Києві, яка саме має появитися, це роботи чужих рук, повернувся д-р М. Куропась до Чикаґо, де буде говорити про це з жидівськими колами.

На гостині в Інституті для Менаджменту Юрій Полунеєв просив гостя із ЗСА, щоб допоміг піднайти місця на практику для 20 кінчаючих цей інститут в ЗСА так, як це зробили українці в Канаді.

Про виміну англомовними учителями середніх шкіл підготовив відповідний плян д-р М. Куропась з представником міністерства народної освіти Миколою Грицаном.

В Україні усі тепер є спрагнені різного рода вимінних акцій, якнайбільше знання, якнайбільше інформації про цей проміжок часу, коли вони були „за Залізною заслоною", розповідає д-р М. Куропась. Студенти просили присилати їм підручники англійською мовою, такі як Джеймса Мейса, проф. Тараса Гунчака, проф. Ореста Субтельного — все, що дало б їм справжній фактаж з історії України і це треба їм доставити. „А для того, щоб і на терені Києва ширилися інформації, я зробив умову із професором Київського університету Алексеєм Кулібабою, що в серпні цього року переведу в Києві тритижневий курс історії України для студентів університетів Києва, але також і з Европи та з ЗСА. Крім моїх викладів, будуть ще також давати лекції української культури, мови та мистецтва. Рівночасно я згодився бути директором цих курсів і дістав запрошення взяти активну участь у конференції україністів, яка запланована в Києві на вересень"

КОНФЕРЕНЦІЯ В ТУІА

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів Америки при співпраці Українського Інституту Америки влаштовує в суботу 21-го квітня, конференцію на тему: „Комп'ютеризація української мови". Конференція, яка відбудеться в приміщенні ТУІА, 2 Схід 79-та вул., складатиметься з двох сесій: технічної, початок якої о год. 1-ій по полудні та пленарної, яка розпічнеться о год. 6-ій вечора. Під час технічної сесії з доповідями виступлять професор Йорк університету в Торонто Марко Горбач, докторант університету в Піттсбургу, Па. Микола Біланюк, докторант Стейтового університету в Баффало Мирон Депутат, інженер, власник підприємства „Комп'ютерадіо" Юрій Бланарович. Доповіді будуть виголошені українською мовою та доповнені обладнанням для вжитку українських кодів.

На пленарній сесії виступлять: Леонід М. Іваненко з Інституту кібернетики, Києва, та Любомир Онишкевич, завідуючий відділами дослідів дослідного центру Дейвид Сарноф, Принстон. Після конференції відбудеться неформальна зустріч та дискусія з доповідачами та учасниками конференції.

АҐЕНТИ ФБІ ПОЧАЛИ розслідування загадкових подій, які сталися у невеличкому селі в Пуерто Ріко. Поблизу Вега Бая на відлеглій фармі було знайдено 10 пустих плястикових бочок, в яких повинно було бути біля 20 мil. дол. закопаних в землю торгівцями наротиками. Нікому невідомо, куди зникли ці гроші, але поведінка селян, які раніше не могли похвалитися своїм багатством, привернула увагу не тільки аґентів ФБІ. Мешканці села почали купувати будинки, дорогі автомобілі та коштовні предмети розкоші. Всі вони одноголосно заперечують свою причетність до „брудних" грошей, закопаних в бочках. Поліція не може нічого конфіскувати, не маючи жодних доказів, адже те, що селяни знайшли поклад не є злочином. Аґенти ФБІ „прочесали" місцевість, але без жодних позитивних вислідів.

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

паніматінка фарбували своє помешкання) і в двогодинній розмові з'ясував його відношення до РПЦ, УКЦ та УАПЦ. Священик виявився свідомим українцем і готовий служити УКЦ та УАПЦеркві як того забажають парафіяни. Священик не мав Служебника і користувався записаним конспектом. Повернувшись додому, я вислав йому Служебник українською мовою, котрий отримав з Австралії. Згодом парафіяни між собою вирішили, що бажають перейти до УКЦ і наприкінці листопада минулого року почали збирати підписи тих, хто бажає вийти з РПЦ.

Звідти поїхав до Львова, зустрівся з панами Юрієм Шухевичем, Іваном Гелем, Степаном Хмарою і розповів їм про цю сільську парафію та про їхнє бажання вийти з РПЦ. Братньою любов'ю і опікою оточили мене, православного католики Львова. Ми разом радилися, як допомогти УАПЦ та УКЦ. Не для похвали пишу це і не хизуюся, а тому що так велить нам час і потреби нашої України. Нині Господь, наш Спаситель дає нам шанс мирним, безкровним шляхом здобути свою віру і державність. Якщо ми, діти матері-України — православні, католики, баптисти, протестанти — знайдемо спільну мову, то послужимо Богові й Україні та її народові.

Окрім релігійної літератури також вельми потребуємо матеріялів про наших національних героїв, їх світлини тощо. Якщо хто зможе нам прислати будемо вдячні. З любов'ю у Христі Ваш православний брат В. Забігай.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

БРАТ БРАТОВІ

(Допоможім нашим братам в Аргентині!)

Місійне згромадження св. Андрея в Саєнс Пеня, Чако, Аргентина звертається до усіх людей доброї волі з проханням допомогти в будові дому ім. митрополита Андрея Шептицького для убогих українських людей та приміщення для студентів-семінаристів. Цей дім буде побудований в пам'ять покійного о. Теодора Винника, ЧСФ.

Будьте щедрими, а Господь відплатить сторицею!

Чеки висилати на:
"Selfreliance" Inc.
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
No. 15844.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

7-8-го липня — УСЦАК-Схід
11-12-го серпня — Подвійні ігри
31-го серпня — 3-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
6-7-го жовтня — КЛК

„Їдемо..."

(Закінчення зі стор. 1)

А яка програма концертів? — питаємо. І тут відповідають нам на наше запитання наввипередки голова хору І. Раковський і його заступники О. Гаєцька та Мирослав Кулинич, що репертуар хору дуже широкий, бо крім обробки народних пісень, релігійних і клясичних, включено ще й стрілецькі та такі, що в Україні ніколи не були досі виконані, як композиції Андрія Гнатишина чи Григорія Китастого. Цей широкий репертуар хор буде міняти чи скорочувати, залежно від концерту та його місця.

Фактично, як вияснює І. Раковський, хор „Думка" складається з трьох різних частин — чоловічого хору, мішаного і жіночого ансамблю, але все це разом стоїть під гострою батутою дириґента Семена Комірного, якому всі беззастережно підпорядковуються.

Тепер, завважує О. Гаєцька, проби відбуваються дуже часто та вони дуже вимогливі, але ніхто не нарікає та всі пильно приходять і ще дома вивчають що треба. Треба подивляти витривалість групи хористів з Гартфорду в числі 14 осіб під проводом Олеся Кузьми, що постійно приїжджають на проби та залишаються на них довгі години.

„Думка" при кінці вересня плянує дати ще один концерт в Ню Йорку з підготованим на Україну репертуаром, а доходом призначеним на дітей-жертв чорнобильської трагедії, інформують гості.

Вкінці довідуємося від М. Гельбіг і І. Раковського про шляхетний задум, який хор „Думка" при допомозі бюра „Скоп" переводить в життя своєю концертовою поїздкою. Показується, що увесь дохід з концертів в Україні залишається там на те, щоб чоловічий хор „Гомін" зі Львова мав оплачену дорогу на дружнє турне в ЗСА, яке заплановане на час від 31-го жовтня до 21-го листопада ц.р.

Цей непрофесійний хор, що нараховує 58 осіб, працює під адміністрацією Івана Прокоповича, а диригентом є Олег Цигилик. В часі перебування у ЗСА члени хору „Гомін" будуть гостями „Думки". Навіть коли усі програмки та афіші про концерти „Думки" в Україні друкуються тут на місці і висилаються туди куди треба, так тут також коштами хору „Думка" друкуються програмки для хору „Гомін".

Все це, зрозуміло, вимагає багато додаткових фондів, стверджує голова хору І. Раковський, і хоча більшість хористів оплачує видатки зв'язані із поїздкою в Україну, деяким це не є фінансово вповні можливо і треба таким допомогти.

Як звичайно, в такому випадку наші гості просять, щоб наш щоденник був тим найкращим посередником між ними і громадою, подав до загального відома про ці фінансові потреби і просив про допомогу української спільноти із запевненням, що всі щедрі датки є звільнені від податку.

Слухаємо усіх вияснень гостей і бачимо, що таке турне незвичайно складна справа та вимагає не лише доброї музичної підготови, але й адміністративної та туристичної. Тому до поїздки, яка матиме принаймні 140 осіб, призначені аж три провідники з хористів — І. Раковський, М. Кулинич і Омелян Гельбіґ, а координатором тури є Варка Бачинська.

Питаємося ще із журналістичним скептицизмом, що буде, коли один із важливих солістів, чи, не дай Боже, дириґент в часі такого інтенсивного турне, захворіє. Але наші повні ентузіязму організатори поїздки запевняють, що участь у хорі ряду добрих співаків, які можуть один одного заступити, та участь таких сил як дириґент, піяніст і співак М. Лев та піяністка Таня Поташко, є достатньою підпорою для цілого хору.

„Їдемо з нашою піснею в Україну, а це допоможе нам перебороти всі дрібні труднощі!" — стверджує з усміхом І. Раковський.

Прокуратура...

(Закінчення зі стор. 1)

рішучий протест проти протиправних дій прокуратури і вимагаємо: скасувати всі постанови про адміністративні покарання за участь у мирних мітингах і вибачитись перед особами, котрих піддано таким переслідуванням; відставки прокурора республіки".

Заяву підписали народні депутати України: Ярослав Кендзьор, Степан Хмара, Ігор Юхновський, Вячеслав Чорновіл, Михайло Косів, Євген Гринів, Михайло Голубець, Ірина Калинець, Тарас Стецьків, Михайло Батіг, Ігор Гринів, Іван Макар, Степан Павлюк, Роман Іваничук, Михайло Швайка, Василь Романюк, Орест Влох.

На Івано—Франківщині влада реально також перейшла до народних обранців. На Тернопільщині, де здобув перемогу Рух, на голову Обласної Ради обрано першого секретаря обкому партії Острожинського, який під час виборів одержав перевагу лише на 8 голосів. Заступником голови став активіст Руху Карп'як.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Чорноморська Січ" відбуло 66-ті Загальні збори

Нюарк, 31-го березня (О. Т.) — Збори відкрив уступаючий голова М. Стебельський, який привітав присутніх членів та попросив вшанувати хвилиною мовчанки тих, що відійшли у вічність в минулому році. Збори вибрали президію у складі: проф. М. Цяпка — голова, д-р О. Попович — затупник і О. Труш — секретар. Після вибору Номінаційної комісії в складі: О. Труш, О. Твардовський, Х. Процюк і О. Напора, члени прослухали протокол з минулорічних зборів, що його відчитав секретар О. Труш. Після його прийняття відбулися звітування уступаючих членів управи. Першим звітував заступник голови і керівник спортової активности Т-ва О. Твардовський, який підкреслив, що ці збори проходять в той час, коли на нашій Батьківщині відроджується національний дух в усіх ділянках життя нашого поневоленого народу, в тому числі і в ділянці спорту. В історії Т-ва наше членство переживало подібні процеси перед Другою світовою війною, головно в часі, коли вітка українського народу на Закарпатті проголосила самостійність. Тоді членство нашого Т-ва активно включилося в акції сприяння молодій державі. На Закарпатську Україну був післаний член Т-ва М. Бойчук, який передав урядові від „Ч. Січі" фінансову підтримку, після чого включився до Закарпатських „Січовиків" і там загинув в боях з мадярськими гонведами.

Нині естафету акції сприяння НРУ і головно дітям — жертвам Чорнобильської катастрофи, перебрали сучасні діячі „Ч. Січі", а головно наш багатократний чемпіон тенісу, довголітній член Управи Т-ва д-р Зенон і Надія Матківські. Про їх добродійства в цій преважливій ділянці знають українці в діяспорі і ще в Україні, де д-р Зенон і Надія Матківські супроводили дуже цінні транспорти допомоги. В свою чергу членство Т-ва теж включилося до цих дій, жертвуючи відповідні суми на фонди Руху і дітям Чорнобиля. Ряд інших наших членів виявляють активність в динамічній організації АГРУ.

Якщо йдеться про спортово-виховну працю Т-ва, то проходила вона згідно з можливостями в ділянках футболу, відбиванки, тенісу, плавання, шахів і ґолфа.

У футбольній ланці під проводом Є. Чижовича 1-ша дружина брала участь в семи різних конкуренціях, в яких здобула два перші місця, одне друге і четверте. Дружини доросту під проводами д-ра Кудрика і Є. Бренича здобули по одному — перше і друге — місця. Жіноча відбиванкова дружина під управою Соні Моравської-Галій здобула звання чемпіонок УСЦАК та чотирикратно віцечемпіонати в турнірах Відбиванкової Асоціяції ЗСА. Юнаки вийшли третіми в турнірі Ігрищ молоді. Гарних успіхів добилися тенісисти ланки під проводом д-ра З. Матківського. Чемпіонат УСЦАК вчетверте за порядком осягнула Роксана Матківська, звання віцечемпіонів у різних вікових групах здобули Зеня і д-р Зенон Матківські, Данило Матківський, Зенон Снилик і Юрій Кігічак. Роксана і Данило Матківські теж здобули поважні осяги на терені середніх шкіл Ню Джерзі. Ланкою плавання завідувала Марійка Бокало, члени ланки осягнули клюбовий чемпіонат в Ігрищах молоді і віцечемпіонат у першенствах УСЦАК. Ряд „Січовиків" здобули золоті, срібні і бронзові медалі.

Шахісти „Ч. Січі" були учасниками різних американських і українських турнірів. Найвизначніші наші шахісти здобули замітні успіхи: д-р О. Попович на відкритому чемпіонаті ЗСА в Чикаґо закінчив на 11-му місці на всіх 550 учасників, на чемпіонаті Ню Джерзі зайняв 6-те. В чемпіонаті УСЦАК д-р О. Попович поділив 1-ше місце з членом ланки „Ч. Січі" Степаном Стойком, при чому Стойко, маючи кращі другорядні точки, став чемпіоном УСЦАК. Провідником ланки був д-р О. Попович.

Ланка ґолфа влаштувала традиційний річний турнір Т-ва, в якому змагалося понад 60 ґолфістів з різних стейтів ЗСА. Ґолфісти „Ч. Січі" брали участь і в інших турнірах, що їх влаштовували наші Т-ва. Провідником ланки був Богдан Гарасим. Змагуни гуртка легкої атлетики були учасником Ігрищ молоді, де здобули загальне друге клюбове місце і ряд золотих, срібних і бронзових медалів. Гуртком завідував Олег Колодій.

На закінчення звітодавець згадав й про нинішні труднощі Т-ва у зв'язку з браком тренерів й працівників в управі. Кожного року вшановуємо на зборах тих, що відійшли у вічність, багато з них, довголітніх відданих наших діячів, місця яких здебільша лишаються вільні і тому цю велику спортово-виховну працю доводиться виконувати все меншій кількості осіб. Відчувається пасивність батьків дітей, що є активні в наших ланках. Одначе сучасні події в Україні і наша давня „Січова" традиція зобов'язує нас далі працювати, боротися з цими труднощами для добра і слави нашого організованого спорту в ЗСА. Далі звітував секретар О. Труш, який солідно провадить свою книгу, де є вписані коло 50 протоколів із засідань управи в звітовому році і у їх змісті уся діяльність Т-ва і його ланок. Слідували звіти фінансових секретарів Д. Бобеляка (господарська секція і Н. Бакун — спортова). Наші фінансові секретарі солідно й акуратно виконували свої обов'язки і приємно було почути про додатні сальда обидвох секцій.

На закінчення звітував голова М. Стебельський, який висловив признання усім членам управи за добре виконану працю. Далі поінформував про проведене відновлення дому Т-ва (в звітовому році) та про зроблені намагання в пошуках іншої посілости, що досі не увінчалося успіхом. Ці намагання продовжуватимуться по можливості в порозумінні з іншими нашими організаціями на цьому терені. Довше зупинився голова при звіті про минулорічну Спортову Школу, що відзначила своє 20-річчя. З тієї нагоди були відзначені засновники, двоголітні інструктори, опікуни й добродії „СШ". Спортова Школа „Ч. Січі" — це дуже важлива спортово-виховна ланка Т-ва, в якій вишколюється теж молодь з інших міст ЗСА і Канади. Багато випускників „СШ" нині є активні у спорті в різних наших спортових осередках. В 1990 році Спортова Школа розпочинає третю десятку років праці з нашою молоддю.

На кінець свого звіту М. Стебельський поінформував членів про зв'язки із спортовцями в Україні та причину, чому не здійснилися заходи в минулому році щодо приїзду зі Львова футбольної дружини „Карпати". Після закінчення цього звіту відбулася коротка дискусія. На внесок Контрольної комісії збори одноголосно уділили абсолюторію уступаючій управі. На пропозицію Номінаційної комісії до 66-ої з черги управи Т-ва вибрані: М. Стебельський — голова, О. Твардовський — заступник і керівник спортової активности, І. Луків — II заступник, О. Труш — секретар, Х. Процюк — англомовна секретарка, Д. Бобеляк — фін. госп. секції, Н. Бакун — фін. спортової секції, О. Напора — імпрезовий, П. Пікулович — госп. реф., О. Твардовський — пресовий, А. Воробець — англомовний пресовий, В. Бакун — делеґат до ҐСЛіґи, М. Лесько — реф. к-ту Коляди, О. Колодій — член. Провідники дружин і ланок: Є. Бренич, О. Колодій і д-р О. Кудрик (футбол), С. Моравська-Галій (жін. відбиванка), А. Голинський (чол. відбиванка), д-р З. Матківський (теніс), М. Бокало (плавання) д-р О. Попович (шахи), Б. Гарасим (ґолф), Ю. Храневич (наст. теніс). Контрольна Комісія: О. Сташків, д-р Є. Перейма, В. Василак. Тов. Суд — Л. Лапичак-Лесько, Я. Олесницька, Л. Рудзінський. Правний дорадник Т-ва Н. Олесницький, лікар Т-ва Вол. Бакун.

Після вичерпання порядку нарад присутні продовжували обговорювати справи Т-ва при перекусці.

ПРОПУЩЕНО „НЕ"

У статті „Союзовець Року" („Свобода", ч. 73 з 19-го квітня) у третьому абзаці з кінця треба читати: „3) обранними не можуть бути: члени Головного Уряду; УНС..." — Ред.

● НА ПРОДАЖ ●

Нарікають мої покупці на бджоляні продукти, як нема мого оголошення у Свободі. Бояться, що вже все випродано і їм забракне. Добродій Андрій Бук пасічник, письменник, мав дуже поучаючу статтю у Свободі 4-го квітня про мед і всі бджоляні продукти. Знаю, що має клопоти з медведями, але не знаю чому він не оголошує на продаж свої бджоляні продукти. Мені минуло 97 років, трохи мені тяжко бавитися з бджілками, але люблю своє життя і люблю щоб наші люди також жили довго і любили своє життя. Порція бджоляних продуктів на сто днів коштує 30 дол., дві порції 50 дол. Ніде так дешево не дістанете. Пишіть на адресу: MYRON SURMACH
169 West Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ГЕРМІНДА СЛУПЕЦКІ, член УНС Відділу 75-го Т-ва „Запорозька Січ" в Дітройті, Миш. померла 15-го вересня 1989 року. Нар. 29-го вересня 1924 року. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Елізабет Мур. Похорон відбувся на Філіппінах.

Вічна Їй Пам'ять!

Павло Павлик, секр.

ОЛЬГА СОРОКОТІЙ, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р. Ай., померла 27-го лютого 1990 року на 73-му році життя. Нар. 23-го липня 1916 року в Вунсакет, Р. Ай. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку дві дочки Анну Васелин і Павлину Мроз, брата Волтера Прожок і троє внуків. Похорон відбувся 2-го березня 1990 року на укр. прав. цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Лев Гардінк, секр.

ЮЛІЯ ГУРЧАК, член УНС Відд. 364-го в Клівленді, Огайо, померла 12-го грудня 1989 року на 65-му році життя. Нар. 18-го січня 1924 р. в містечку Мости Великі, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Івана та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 15-го грудня 1989 року на цвинтарі церкви Покрови в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА СЕМЧИШИН, член УНС Відд. 301-го ім. Дм. Вітовського в Чикаґо, Ілл., померла 22-го лютого 1990 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року в Україні (на Гуцульщині). Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Мирослава, брата Володимира Дацика з родиною та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні. Похорон відбувся 26-го лютого 1990 року на цвинтарі Елмвуд в Паркридж біля Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Врублівський, секр.

МАРІЯ МАТІЙЧИН, член УНС Відд. 39-го „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 21-го лютого 1990 року на 68-му році життя. Нар. 13-го травня 1922 року в селі Явлінки, пов. Сянік Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа Василя, дочку Стефанію з мужем і родиною, сина Павла з дружиною і родиною, сина Володимира в Україні та шестеро внуків. Похорон відбувся 24-го лютого 1990 року на цвинтарі укр. кат. церкви ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

● РОЗШУКИ ●

Сестра СТЕФАНІЯ в Україні, померлого в Англії проф. ЯРОСЛАВА КУЛИЦЬКОГО пошукує його приятеля інж. МІХНЯКА ІГОРЯ в справі видання книжки брата. Дуже просить відгукнутися на адресу:
Mrs. Stefania Harasymowycz
7614 Champlian Blvd
La Salle, Que., H8P-1A6, Canada

РОЗШУКУЮТЬ КОЛІСНИКА ЮХТИМА ІВАНОВИЧА з сином і донькою розшукує племінниця, тобто донька його рідного брата Яреми, НАДІЯ. Вона живе в Україні та є дружиною відомого письменника. 1932 року Колесник Юхтим Іванович жив у Бостоні, Массачусеттс. Після війни до Верхівської сільради надійшов лист від Колесника Юхтима Івановича, який розшукував рідних. Але сільрада зі страху відписала, що всі загинули. Звертатися на телефон (201) 434-4863

BUSINESS ● OPPORTUNITIES ●

●FUNERAL DIRECTORS●